

LETO (VOLUME) XVI

DOSEŽEN REKORD

Sekiro mu je zagnal v glavo.
V Spodnjih Hočah sta se spoprijela in zmikastila poljski kmetininar Frank Krajnc in kočar Franc Ratej. Spopad se je končal s tem, da je z vsvo silo priletele v Krajncevo glavo sekira, ki je povzročila, da se je Krajnc trušil v nezavesti in mlaki krvi. Poškodbe so zelo težke, in je Krajncevo stanje zelo resno.

DRUŠTVENA NAZNANILA

Iz urada društva Vitičevi sv. Jurija št. 3, Joliet, Ill.

Naznanja se vsem članom našega društva, da se prihodnje seje dne 13. julija vsi udeležite. Na tej seji imamo več važnih stvari za rešiti. Predloženo bo tudi trimesečno, oziroma polletno finančno poročilo. Po seji bo nekoliko okrepčila. Zatoraj vsi na sejo!

Pozdrav!

John Nemanich, tajnik.

VABILO NA PIKNIK

Iz urada društva sv. Vida št. 25, Cleveland, O.

Kakor vam je že gotovo znano, priredi naše društvo svoj redni letni piknik v nedeljo, dne 13. julija, na špelkovi farmi. Dolžnost vsakega člana in članice je, da se udeleži te naše letne veselice.

Obenem tudi obvestite svoje prijatelje in prijateljice, ter jih nagovorite, da se pridejo z vami zabavati v zeleno naravo.

Na ta piknik vabimo vse rojake in rojakinje iz Clevelanda ter okolice. Zabave bodo raznovrstne: kegljanje in ples, kakor tudi za lačne ter žejne bo fino preskrbljeno z najboljšim.

Še enkrat uljudno vabimo vse člane in članice našega društva, da bi se te veselice kar v največjem številu udeležili, da nam na ta način pripomorete pomnožiti društveno blagajno v pomoč bolnikom.

Kateri nimate avtomobila, vzemite St. Clair-Nottingham karo do konca, potem vzemite bus do konca, in tam vas bo čakal Kosecev truck, ki bo vozil od Bliss Rd. že od 1. ure na piknikov prostor.

Torej pridite prihodnjo nedeljo, dne 13. julija, na špelkovo farmo, kar vam ne bo žal. Na avidenjel.

Veselični odbor.

Društvo Marije Devce št. 50, Pittsburgh, Pa.

Uljudno se pozivlja članstvo gori omenjenega društva na prihodnjo redno sejo dne 13. julija popoldan, v navadnih prostorih, ker na isti boste slišali trimesečni, oziroma šestmesečne račune in račune od piknika, da boste vedeli v kakšnem stališču se nahaja društvena blagajna. Nadalje, kakor vam je znano, ki ste bili na zadnji seji, je zaključeno, da se bo na prihodnji seji ves čas uporabljal za razmotrivanje v prilog bližajoče se konvencije. Zatoraj ste prošeni, da pridete z najboljšimi nasveti in priporočili na dan, da se bo vse objavilo v "Glasilu," da bo konvenčni odbor že približno znal naše mišljenja. Opominjam tudi starše, katerih člani mladinskega oddelka so dopolnili 16. leto, da bi jih takoj z dopolnitvijo 16. leta dali prepisati v aktivni oddelk. Čakati mesec dni, včasih še več, je zoper pravila K. S. K. Jednote.

Z bratskim pozdravom, Math Pavlaković, tajnik.

NAZNANILO

Članom društva sv. Jožefa, št. 53, Waukegan, Ill.

Polletna društvena seja se vrši v nedeljo, dne 13. julija ob 9. uri popoldne. Na tej seji bodo članstvu prečitani računi za prvo polovico leta 1930. Vsi člani naj se udeležijo te seje, ker bo na programu tudi volitev odbora, ki bo šel na delo za pripravo programa povodom nameravane proslave 30-letnice našega društva. Udeležba vsakega člana je nujna ter važna, da samoremo potem izbrati odbor, ki bo v prilog te slavnosti delal po svoji najboljši moči, da s tem tudi javnosti pokažemo,

da smo že nekaj dosegli v 30 letih.

S bratskim pozdravom, Joseph Zorc, tajnik.

Društvo sv. Barbare, odsjek 92, Pittsburgh, Pa.

Pozivam naše sestre na dojdoučujednico, koja će biti na 13. srpnja (July) u 2 sata posle podne.

Sestre! Treba, da se sastanete što u većem broju; tu će biti govor za konvenciju, da odredite delegatice, što želite da izreče na konvenciji.

Koje dugujete da svoje podmirite i da bolje polazite sjednice. Toliko si mora svaka uzeti vremena, da dojde na sjednicu. Lepše izgleda da se sastojete i da znate šta se u društvu radi. Na prošloj sjednici je bila izabrana delegatica sestra Ana Lovrenčić. Toliko doznajna. — Sa pozdravom, Mary Novogradac, tajnica.

Društvo sv. Roka, št. 113, Denver, Colo.

Kakor rečeno, tako storjeno. Dne 15. junija je bila nam dana prilika, da smo videli premikajoče slike, katere je kazal glavni predsednik KSKJ, brat Anton Gredina. Udeležba je bila 100-procentna, in na obrazih udeležencev je bilo videti zadovoljnost. Zakaj pa tudi ne? Saj nismo imeli še dosedaj priložnosti videti kaj takega.

Torej se na tem mestu v imenu članstva našega društva lepo zahvalim vsem, kateri ste že na en ali drugi način kaj pripomogli, da je bila udeležba tako polnovolna; kakor tudi vsem, ki ste se te prireditve tako v polnem številu udeležili. Posebno ne smem pozabiti naših vrlih slovenskih farmarjev, ki ste nas prišli v velikem številu obiskat omenjeni večer. Hvala tudi drugim, ki ste prišli iz bližnjih slovenskih naselbin kakor: Frederick, Lafayette in drugod. Upam, da bo omenjeni večer ostal vsem nam v trajnem spominu.

Frank Okoren, tajnik.

Društvo sv. Valentina, št. 145, Beaver Falls, Pa.

S tem opominjam vse one člane in članice našega društva, ki dolgujejo že tretji mesec na asesmentu, da pridejo na prihodnjo sejo dne 13. julija, ako ne, se bo z njimi postopalo po pravilih. Res je, da so sedaj slabe delavke razmere in da je težko plačevati društvene prispevke, toda bolni člani vseeno zahtevajo podporo, v ta namen mora biti asesment plačan.

Cenjeni mi soprotni in sestre! Jaz ne želim nobenemu, da bi bil suspendan; toda če članstvo to odobri, moram jaz suspendacijo izvršiti. Torej vam prosim, da pridete na sejo, in če vam ni mogoče vsega plačati, sporočite to društvu s prošnjo in društvo vas bo še čakalo, saj to iz usmiljenja in bratstva rado naredi. Izvršite stvar na ta način, pa bo v vašo korist.

Dalje prosim vse odbornike da pridete dne 13. julija v zborovalno dvorano točno ob 1. uri popoldne, da začnemo pobirati asesment, da bomo prej gotovi, nakar bomo šli lahko kam na izprehod venkaj iz mesta sedaj v vročem poletnem času.

S bratskim pozdravom, John Flajnik, tajnik.

Društvo sv. Jeronima, št. 153, Canonsburg, Pa.

S tem naznanjam vsemu članstvu našega društva, ki se niste udeležili zadnje redne seje dne 1. junija, da je bil izvoljen za delegata XVII. konvencije naš marljivi in delavni tajnik

nik sobrat Anthony Sevec ml., za namestnika pa sobrat Michael Tompse.

Dalje naznanjam vsemu članstvu našega društva, da smo takom meseca junija izplačali vse dolg, kar smo ga še imeli na društvenem poslopiju, in tudi nekaj prenovili, kar je stalo okrog \$400; zdaj je vse plačano.

Naše društvo sv. Jeronima, št. 153 lastuje krasno šest-sobno zidano hišo, ki je na najlepšem prostoru v naši naselbini in nam donša \$30.00 mesečne najemnine; spodaj v pritličju imamo pa zborovalno dvorano, ki dosti dobro odgovarja potrebam našega društva.

Društvo šteje danes 100 članov v odraslem in 118 v mladinskem oddelku, kar je čast in ponos v naši naselbini.

Cenjeni sobratje in sestre! Kakor sem že prej omenil, smo plačali ves društveni dolg; torej veste, da je sedaj blagajna skoraj popolnoma izčrpana; treba bo nekaj ukreniti, da se bo naša blagajna zopet nekaj opomogla. Ker nismo imeli že dolgo nobene društvene prireditve, bi priporočal članstvu, da bi priredili en piknik v prosti in zeleni naravi in sicer še pred konvencijo. Na ta piknik bi radi povabili tudi vas, sobrat urednik Glasila, da bi malo ogledali našo cvetočo naselbino.

Bratski pozdrav,

Anton Tomšic, blagajnik.

Dostavek urednika: Lepa hvala za prijazno vabilo. Ker je sedaj pred konvencijo v uredništvu dosti dela, se ne morem odzvati povabilu. Morda se vidimo kako nedeljo enkrat po glavnem zborovanju?

Društvo sv. Mihaela, št. 163, Pittsburgh, Pa.

Pozivaju se članovi i članice ovoga odsjeka da u što većem broju dođu na redovitu sjednicu, koja će biti na 13. srpnja (July) točno u 1:30 posle podne. Na istoj imademo važnih stvari za riješiti. Znaite, da kao obično, će biti čitanje proračuna za tri mjeseca i ujedno za šest mjeseci ove godine.

Sa veseljem vam mogu javiti, da smo napredovali ovih šest mjeseci za par stotina dolara. Premda smo isplatili veliku svoju bolestne potpore ali hvala Bogu smo sve jedno napredovali. Zato je vaša dužnost, braćo i sestre, da svi dođete na dojdoučujednico. Imat ćete priliku čuti, kamo dolari stigu, koje plaćate svaki mjesec.

Poznato vam je, da smo imali naš piknik na 22. lipnja ili juna. Lepo se zahvaljujemo našim članom i članicama, koji su se pobrinili da su doveli svoje prijatelje, tako da je piknik neočekivano lepo napredovao.

Dođite svi na dojdoučujednicio. Vas molim, koji imate tikete od piknika da ih povratite na dojdoučujednicio. Svaki član i članica, koji ne dođe na ovu sjednicu se globi 25 centi.

Dalje vam naznanjam, koji niste bili na prošloj sjednici da su izabrani delegati slijedeći: John Reljac, Thomas Belanich, Mihajl Kovačić i Katarina Čurjak.

Sa bratskim pozdravom, Thomas Belanich, tajnik.

Iz urada društva sv. Jožefa št. 169, Cleveland, O.

Tem potom se naznanja vsem članom in članicam našega društva sklep zadnje redne mesečne seje z dne 19. junija, da se dne 13. julija korporativno udeležimo velike cerkvene slavnosti naše sosedne fare sv. Kristine v Euclidu (Novi Ljubljani), ko bo blagoslovljeno novo župnišče.

Zbiramo se dne 13. julija pred Slovenskim Domom na Holmes Ave., in točno ob 1. uri popoldne se odpeljemo skupno z avtomobili. Torej vsi oni, ki ste se izrazili na zadnji seji, da boste dali svoje avte za isti dan, ste prošeni, da ste točno na dojdoučujednicio na Holmes Ave.

Dalje so prošeni tudi oni člani (ce), ki niso bili navzoči na zadnji seji in ki imata svoje avtomobile, da se nam tudi vi pridružite; radi bi napravili skupaj kar največ mogoče valiko našega članstva, da s drugimi društvi vred nastopimo pri oni cerkveni slavnosti v Euclidu. Vsekaj prinese seboj društveno regalijsko ali znak. Nikar se ne aramujete pripeti regalijske na svoja prsa, saj ste vendar član (ica) največjega društva naše Jednote in največjega društva tukaj v Collinwoodu!

Nadalje vas vse skupaj že danes prijazno vabim in opominjam na naš društveni piknik dne 27. julija na prijazni Močilnikarjevi farmi tamkaj v hladni senci in zeleni naravi. Razvedrila bo dovolj za vsakega; saj je znano, da je bil piknik društva sv. Jožefa št. 169 še vedno na prvem mestu v splošno zadovoljnost članstva in sploh vsega občinstva. Bolj natančen program letošnjega piknika bo priobčen v prihodnji izdaji "Glasila." Torej na veselo svidenje dne 27. julija na našem pikniku!

Prihodnjič se pa oglasim v kolonah razmotrivanja v prilog prihodnje konvencije.

S bratskim pozdravom, Charles Krall, predsednik.

Iz urada društva sv. Štefana, št. 224, Cleveland, O.

Naznanjam vsem članom in članicam našega društva, da se naša prihodnja redna mesečna seja vrši dne 9. julija zvečer, to je na drugo sredo v mesecu v navadnih prostorih. Zato opominjam vse skupaj, da se polnoštevilno udeležite te seje, kajti vreme je kratko ko dojde čas naše konvencije in za vse druge stvari, da se isto izvrši.

Dalje sporočam tudi onim, ki se niso udeležili naše zadnje seje, da je bil izvoljen novi tajnik brat Frank Rozman, 1526 Hamilton Ave., kateri je prevzel vse društvene posle z dnem 1. julija t. l. Obračajte se torej v bodoče na njega.

S bratskim pozdravom in na svidenje na prihodnji seji! Vincent Zoratz, predsednik.

V POJASNILU

V "Glasilu" št. 25 z dne 24. junija t. l. piše neka članica ženskega društva v Collinwoodu, da imamo tukaj žensko in moško društvo KSKJ. Pravi, da so še vedno ženske pri moškem društvu, akoravno jim je bilo že priporočano, da naj vzamejo prestopne liste.

Uljudno bi vprašal dotično dopisnico, oziroma članico, če ji je znano, da je bilo naše društvo sv. Jožefa ustanovljeno s pomočjo žena in deklet? Celo prva društvena tajnica je bila sestra Miss Mary Anžlin. Tudi pozneje in še danes so bile članice zastopane v društvenem uradu; tako sta bile letos tudi dve članice izvoljene za delegatkinje XVII. konvencije. Vse to znači, da so bile članice našega društva št. 169 že od začetka do danes vedno delavne, in od takih bi bilo brezmiselno zahtevati, da naj prestopijo v kako drugo društvo.

Rad bi tudi znal, kje je bila ona dopisnica pred 6 ali 7 leti, ko je društvo sv. Jožefa životarilo ter spalo spanje pravičnega; tedaj, ko so naši nasprotniki nazivali to društvo, da je žilje v mrliči. Takrat je bila ona dopisnica že več let pri KSKJ. Ko se je preselila v Collinwood, namesto da bi tedaj organizirala žensko društvo v tej naselbini, kjer je bilo dosti polja za agitacijo, je pa vzela prestopni list za neko društvo doli v Clevelandu, torej v drugo faro. Danes, ko je društvo sv. Jožefa po tridopolnem delu prišlo na vrhunc, in je največje slovensko podporno društvo tukaj v Collinwoodu ter eno izmed največjih društev KSKJ, z obema oddelkoma, se je pa spomnila, da bi morale vse članice našega društva vzeti prestopne liste k

onamu (njenemu) ženskemu društvu. Na ta način bi dotično društvo rado prišlo na zelo lahek način do velikega števila članic, kar pa jaz zelo dvomim, da se bo na ta način zgodilo.

Dalje dotičnica trdi, da naši člani nagovarjajo članice onega ženskega društva, da naj vzamejo prestopne liste. Čemu naj bi sploh agitirali med članicami, katere že spadajo h K. S. K. Jednoti, ko se dobi še vedno dosti novih? Ali nimate ve ravno take prilike za agitacijo kot mi? Čemu se iste ne poslužite?

Dalje omenja ona dopisnica, da ve za rojaka, ki bi rad pristopil v naše društvo, če bi ne bilo tudi žensk zraven. . . Jaz zelo dvomim, da bi dotični rojak sploh mogel postati dober član našega društva ter KSKJ, radi vzroka, ker bi ne hotel ali ne mogel spolnovati Jednotina pravila, ki določujejo, da mora biti vsak član (ica) ob nedeljah pri sv. maši.

Kakor je dotični dopisnici gotovo znano, je pri vsaki sv. maši v naši slovenski cerkvi veliko število žensk, ki se zadnji čas veliko poslužujejo sedežev na moški strani.

Dalje pravi, da se mladi fantje nočejo udeleževati sej ker so ženske navzoče. Kak vzrok je pa pri dekletih, da se tudi ne udeležujejo društvenih sej? Smelo trdim, da so seje našega društva precej dovoljno obiskane, kajti dokler je na istih navzočih do 100 članov in članic, se nam še ni treba preveč pritoževati. Toliko v pojasnilo in moj sklepni odgovor.

George Panchur, tajnik društva sv. Jožefa št. 169.

DOPISI

Eveleth, Minn.—Za nami je prva slavnost stoletnice prihodne misijonarja in škofa Barage v Ameriko, ki se je vršila dne 29. junija tukaj na Evelethu popoldan v slovenski cerkvi sv. Družine, popoldan na Ely Lake parku, in zvečer v mestnih dvoranih. Cela slavnost je izpadla nepričakovano lepo. Povsod je vladal najlepši red, vreme je bilo ugodno; slovesna škofova masa je bila nekaj krasnega in posebnega za navzoče, kar ne bodo hitro pozabili. Tudi vsi govori, ki so jih imeli govorniki v cerkvi in na pikniku, so bili dobro premišljeni. Prišli so iz srca govornikov in šli v srca poslušalcev, kjer bodo ostali v trajnem spominu.

Sedaj se čuje le eden glas, češ, slavnost je bila izborna, ki jo ne bodo mogli nikjer prekositi.

Da je pa vse tako lepo izpadlo, gre v prvi vrsti čast složenemu in skupnemu delovanju pripravljalnega odbora, ki je tako lepo izvršil svojo nalogo.

Spodaj podpisani si štejem v svojo dolžnost, da se vsem, ki so pripomogli k tako slavnemu uspehu cele slavnosti, prav pri srčno zahvalim, zahvalim v imenu pripravljalnega odbora in cele fare javno v prvi vrsti našemu milostljivemu škofu za slovesno sv. mašo in navduševalni govor, zahvalim vsem govornikom, bodisi v cerkvi ali na pikniku, zahvalim častitim gospodom duhovnikom, ki so pomagali pri škofovi sv. maši, zahvalim pa tudi ysem č. gg. duhovnikom, ki so od blizu in daleč prihiteli na povabilo našega domačega g. župnika in so s svojo navzočnostjo povzdignili slavnost. Prisrčna zahvala tudi g. organizistu Mr. Norenbergu in pevskeemu zboru iz Chisholma in domačemu za trud pri igranju in petju, kakor Mr. Banovec-u za krasni solospjev.

Pozabiti tudi ne smem vrle naše žene, ki so pod vodstvom znane naše kuharice "Trezičke" napravile navzočim gostom tako okusen obed, ki se ne dobi vsaki dan, kakor deklic in žen, ki so v tako lepem redu stregle udeležencem.

Prav posebno se tudi zahva-

lim vsem mojim pomagačem v pripravljalnem odboru, ki so mi tako voljno pri delu ob strani stali in mi šli na roko; kakor tudi vsem drugim, ki so na ta ali oni način pomagali na slavnosti in pikniku in v dvoranih. Vše in naše plačilo naj bo krasni izid in čez vse povoljni uspeh Baragove slavnosti, katera bo gotovo nam vsem ostala v neizbrisnem spominu.

Alois Gouze Sr., predsednik pripravljalnega odbora.

Dve sestri-graduanti

Mesec junij je za marsikakega posameznika in tudi za marsikako družino važen spominski mesec in mesec veselja; to veselje velja posebno za šolske mladino, kajti junij donša ali zaželjene počitnice ali pa že dolgo pričakovano graduiranje, kar znači konec naporenega šolanja.

Letošnjega junija je bila gotovo zelo vesela znana in ugledna družina Mr. in Mrs. Mihael Smole-ta v Bradley, Ill., ko sta dve starejši hčerki Rose in Marie prinesli domov šolske diplome o dovršenem študiranju. Prva je že dosegla svoj cilj. Kot vedno zelo nadarjena dijakinja je dobila sedaj diplomu, ki ji nudi službo učiteljice na kaki višji šoli; take častne službe so za naše ameriške Slovence bolj redke in treba je posvetiti številna leta marljivemu študiranju, da se tako službo doseže.

Rose (Theresa) Smole je bila rojena v Bradley, Ill., dne 11. januarja, 1910. V svojem rojstnem mestu je dovršila osemrazredno ljudsko šolo, zatem štiri leta višje šole v Notre Dame konventu v Bourbonnais, Ill., in štiri leta na slovečem St. Viator College istotam. Zadnja štiri leta je posvetila znanosti ter je graduirala dne 10. junija. Prejela je diplomu kot Bachelor of Science Magna Cum Laude (z odliko ali veliko pohvalo). Diplome je razdelil Rt. Rev. Bernard J. Sheil, D. D. iz Chicaga. Navedenka je članica društva sv. Cecilija, št. 186 KSKJ.

Marie (Anna) Smole je bila rojena dne 3. aprila, 1913 v Bradley, Ill. Dovršila je osemrazredov in vsa štiri leta višje šole v Notre Dame konventu v Bourbonnais, Ill., tudi z najboljšim izpitom. V priznanje za njeno pridnost v učenju bo imela dve leti brezplačno šolanje v kolegiju sv. Frančiška Asiškega v Joliet, Ill. Graduira je isti dan kot njena sestra. Diplome je razdelil Rt. Rev. G. M. Legris, D. D. Ph. D.

Tudi Marie je članica naše K. S. K. Jednote. Dosedaj je spadala v mladinski oddelk društva sv. Cecilije, št. 186, zdaj bo pa prestopila v aktivni oddelk.

Smoletovi imajo še eno nadebudo mlajšo hčerko Ano, članico mladinskega oddelka, društva št. 62 KSKJ, staro 14 let, ki bo letos v jeseni nastopila tretji letnik višje šole Notre Dame konventa.

Ponosen oče te družine brat Mihael Smole, že večletni član KSKJ je doma iz Kamnika pri Preserju v ljubljanski okolici; v Ameriko je prišel pred 28 leti ter živi ves čas v Bradley, Ill. Poročil se je pred 21 leti s svojo izvoljenko Rose, rojeno Rehols, doma iz Mokronoga na Dolenjskem; poročila ste se v Bradley, Ill.

Kako velike so bile žrtve in stroški staršev pri tako dolgem študiranju označenih dveh njih hčerk, vesta samo njih oče in mati. Toda vse to je danes pozabljeno, kajti dala sta jima najlepšo in najbolj pomembno zapuščino—pravo katoliško izobrazbo.

Naše iskrene čestitke obema srečnima graduantinjama, tako tudi ponosnim staršem!

Poziv in naznanilo

cenjenim glavnim uradnikom in uradnicam, delegatom in delegatijam XVII. redne konvencije v Waukegan, Ill.

Da bo mogoče konvenčnemu odboru waukeganskih društev KSKJ svojo nalogo pravilno in vsestransko vsem v najboljšo zadovoljnost rešiti, se tem potom obračamo z uljudno prošnjo do cenjenih glavnih uradnikov (ic) in delegatov (inj), da prej ko mogoče sporočijo spodaj podpisanemu, kje in kako bi radi imeli svoje stanovanje za časa konvencije? Mogoče ima kateri tukaj svoje sorodnike ali znance, pri katerih bi želel stanovati, ali pa morda želi stanovati v hotelu?

Naš odbor bo skušal, da se po možnosti vsem ustreže ako dobi kooperacijo ali sodelovanje od strani delegacije. Ako dobi ta odbor vsa pojasnila o pravem času, mu bo toliko laglje svojo nalogo pravilno izvršiti ter preskrbeti stanovanja po želji zborovalcev prihodnje konvencije.

S bratskim pozdravom. Vsem skupaj kliče: "Dobro došli v Waukegan, Illinois!"

Za pripravljalni konvenčni odbor:

JOSEPH ZORC, tajnik, 1013 Adams St., North Chicago, Ill.

Nekateri ljudje tudi s povečevalnim steklom ne vidijo svojih napak.

Moški običajno dolgo mislijo, pa bolj na kratko govorijo, ženske pa ravna v tem oziru baš nasprotno.

Z nožem prizadeta rana se bolj hitro zaceli kakor srčna rana, prizadeta z obrekljivim jezikom.

Bolj težko je kako dobro idejo zasnovati, še težje pa isto izvršiti.

Samoljubje je sicer lepa lastnost, toda ne koristi drugim; preveč te lastnosti celo škoduje posamezniku.

Umestno je, da prosiš za stvar, katero bi rad imel, še bolje je pa, da delaš za dosego iste.

V obče hvala matere svojih lastnih otrok ne zanima drugih mater.

DR. IVAN KAPLOTNIK:

JANEZ ČEBULJ MISIJONAR V AMERIKI (Nadaljevanje)

"V začetku sem imel pri sebi pobožnega Nemca, ki mi je kuhal. Toda čeprav sva se zelo ljubila, sva se vendarle zavoljo pomanjkanja živeža morala ločiti. Od njega sem se naučil nekoliko kuhati ter se sam lotil kuhe. Ali kmalu sem se tega silno naveličal. Zraven mi je Jof Baraga pisal, naj pustim kuhanje, ker nisem prišel v Ameriko za kuharja, ampak za misijonarja, ter je neki kanadski družini nekaj plačal, da bi mi kuhala. Hrana je grozno slaba, zlasti kadar rib ne morejo ujeti.

"Posebno škodljive so mi vremenske spremembe poleti. Včasih je vročina poleti vsaj tako huda, da ne hujša, kot na Kranjskem. Toda kar potegne sever in huda soparica se v petih minutah presuše v neznošen mraz. Zima je bolj stanovita in torej tudi bolj zdrava, ali mraz je včasih strašno oster. Na Kranjskem ne pride mraza morda nikoli pod 27. stopinjo, tukaj pa doseže dostikrat 34 stopinj.

"Zdi se mi, da bi mi zima bolj teknila, ko bi ne bilo treba tolikrat v divjih dobravah pod milim nebom v snegu počivati. Včasih se sede pri veliki grmadi od spredaj pečem, od zadaj zmrzuje ter presedim celo noč brez spanja, milo gledaje svoje tovariše Indijance, ki mraza vajeni sladko spijo, medtem ko drevje od mraza popoka. Toda včasih, ko ni mraz presilno oster, se pa vendarle tudi jaz v gozdu precej dobro počim; slaje zaspim na cedrovih vejah nad globokim snegom kot doma na blazini pri gorki pečici, in se zjutraj čutim krepkejšega in čvrstejšega kot nekdanj v kranjskem župnišču po dobro prespani noči v lepi sobi na dobri postelji.

"Prosim prečastiti gospod prošt, molite zame in priporočite me tudi svojim prijateljem. Odpovem se časnim in pozemskim dobrotam in častni pomoči. Toda molitveni pomoči pobožnih duš se nikakor ne morem in ne smem odpovedati. Te mi je treba.

"Moj prednik, pobožni belgijski duhovnik Van Paemel, je bil nenavadno krepak mož in močnega zdravja. Toda v desetih letih ga je utrudljivi misijon polomil in moral se je v neizrekljivo škodo misijonu vrniti v domovino. Zakaj misijon v La Pointe, ki se zdaj imenuje Bayfield, je zdaj težavnejši kot nekdanj za škofa Baraga. Takrat so bili Indijanci večidel ob jezeru; zato škofu Baragi ni bilo treba hoditi v notranje kraje, ampak le okoli jezera, ki ga je pozimi večidel po ledu krog in krog obhodil, preden je postal škof. Toda zdaj so se pa Indijanci po večini pomaknili v notranje kraje, kamor ni potov, ne steza. Ob jezeru pa se je postavilo nekoliko sel, na primer Bayfield, Superior. Te okoliščine množijo trpljenje. Vendar te težave, verjemite mi, prečastiti gospod prošt, so sladke in polne tolažbe, ako se premisli in pretehta vrednost in cena človeške duše. Vem ali vsaj upam, da s svojim trpljenjem pomagam dokaj dušam, ki bi se sicer brez duhovne pomoči ali v poganski neveri, ali v krivi veri, ali v grehu s tega sveta ločile v neznan večnost. Upam pa enako, da mi bo moje trpljenje služilo tudi v zveličanje moje lastne duše. Kdo bi se pač ne trudil za take dobiček!"

Čebuljev vpliv pri Indijancih
V istem pismu Čebulj nadaljuje:

"Prečastni gospod prošt, gotovo ste brali lansko leto v evropskih časnikih o hudem boju, ki se je bil takrat vnel med ameriško vlado in nekim indijanskim narodom, Sioux, ki so

naši sosedi in silno sovražno krščanstvo in izobraževanje bele ljudstva. Ti so se vzdignili poklali vse belo ljudstvo poleg reke Mississippi v minnesotaki državi. V zgodovini novjših časov se nikjer ne bere o ostudnejši moriji, kot se je godila v teh nesrečnih krajih. Blizu 1.000 oseb, večidel belih Američanov, Nemcev, Švedov, je umrlo v strašnih mukah, ki si jih le domišljija divjakov more izmisliti.

"Tudi naši Chippewa Indijanci, kar jih je poganov, so se bili začeli vzdigovati in so pretili vladi z vojsko, ako se jim krivice ne poravnajo. Terjali so pač, kar je bilo prav; zakaj hude krivice so jim delali ameriški agenti, ki so jim zadrževali in kradli plačilo, katero jim gre za zemljo, ki so jo vladi prodali v wisconski in minnesotški državi.

Je približal čas, ko se Indijancem navadno plačuje letno plačilo. Tedaj so se Indijanci mojega misijona iz treh držav (Michigan, Wisconsin in Minnesota) sešli na treh krajih, to je v Fon du Lac, Grand Portage in Bad River, in zelo se je govorilo, da bodo planili na agenta in sploh na bele ljudi ter poklali vse, kar je belega obraza. Zaradi tega je jelo iz mojega misijona bežati vse belo ljudstvo, čigar število je majhno v primeri z Indijanci. Agent, vedoč, da Indijanci edino katoliškega misijonarja spoštujejo, me je naprosil, naj ga spremljam po vseh teh krajih, kjer bo delil plačilo, in mirim Indijance, ko bi utegnili rogovilliti. Zlasti iz Grand Portage nam je dohajala strašna novica, da se onodni Indijanci, od Angležev naščuvani, pripravljajo za hud boj.

Šli smo torej naprej v Grand Portage na severno stran jezera, blizu Forth William. Napoliti smo se od La Pointe naravnost čez jezero v veliki ladji. Tri dni nismo nič videli kot zemljo in vodo. Prišli smo v Grand Portage, najdemo divjake že vse skupaj. Bili so večidel napol nagi in tetovirani, vendar pa prav prijazni in mirni, brez vsega orožja, razen tomahawk. Res da so bili njih glavari v zboru nekoliko hudi in glasni, ali agent, ki se jih je neznanako bal, jim je vse obljubil in dovolil, karkoli so terjali; in s tem jih je potolažil. Oznanjeval sem jim sicer dva dnjv. vero, toda čeprav so me bili veseli in so me radi imeli ter poslušali, se vendar nihče ni dal krstiti. Krščanskih Indijancev je v Grand Portage kakih 90; nekaj jih je krstil naš rojak Pirc, ki je pred 20 leti tam učil sv. vero, večidel pa so jih spreobrnil francoski misijonarji jezuiti, ki imajo sedež okraj meje Zedinjenih držav v angleški naselbinah.

Od Grand Portage smo se vrnili v Bayfield. Prišli smo v Bayfield, vzemo, da indijansko blago, ki naj bi se v Fon du Lac izplačalo onodnim Indijancem, še ni prišlo, in da bo moral agent še 14 dni čakati.

Skenil sem torej, na svoji lastni ladji odpotovati naprej v Fon du Lac in Indijancem, katerih je že mnogo krščenih, oznanjevati sveto vero. Čas indijanskega plačila je najprilnejši za misijonarja, ker so takrat vsi Indijanci skupaj. Zaradi bede nisem mogel več živeti s seboj vzeti kot za dva dni in nadejal sem se tudi, da bom mogel 80 milj (do Superiora) v dveh dneh prejadrti ali preveslati. Vzel sem s seboj le enega Indijanca, svojega zvestega prijatelja Jožeta Madwegwen. Vožnja je bila kakih 30 milj prav ugodna in prijetna. Toda drugo noč, ko pravkar pristanemo in jameya šotiriti s cedrovimi vejami, se vzdigne strašen vihar, ki je tri dni neprenehoma divjal. Ni nama bilo mogoče zapustiti svojega zavetja, kjer sva bila sicer varna, toda brez živeža, brez puške, brez mrež in trnka.

Dva dni nisva drugega uživala kot koreninice, ki jih je moj spremljevalec iskal. Najino stanje je bilo zares žalostno; spredaj je bila razdražena voda, zadaj in ob strani pa neprestopljive gočave. Pač sva v pesku sledila mnoge zverine, ali bila sva brez orožja. Zlasti je mojega tovariša mikalo lotiti se medveda, čigar sled je našel in ga sledil blizu brloga, ki je bil komaj četrtno ure od vode.

Četrty dan je vihar potihnil, in jezero se je toliko pomirilo, da sva mogla odjadrti. Vzhodni naju je čvrsto potiskal in nama prihranil težavno veslanje, ki mu zavoljo svojih zaradi stradanja oslabilih moči nisva bila kos. Tako sva srečno prijadrala v Superior, leseno mesto pri izlivu reke St. Louis, ki so ga Američani pred sedmimi leti postavili, ki je pa zdaj večidel zapuščen. Kar je belega ljudstva namreč Američanov, Ircev, Francozov, Švedov v Superioru še ostalo, se je bilo v sredi trga zgradilo iz strahu pred Indijanci. Neznansko so se me razveselili, misleč, da so zdaj brez nevarnosti, ko so med seboj imeli katoliškega misijonarja, ki se ga Indijanci bolj bojijo, ali ga vsaj bolj spoštujejo kot vse drugo belo ljudstvo.

Od Superiora sem šel naprej v Fon du Lac, 20 milj jadrage po mogočni reki St. Louis, kamor je za menoj prišel tudi agent z množico oboroženih mož za svoje varstvo. Pač je bilo vse to odveč, kajti Indijanci so bili kot navadno pohlevni in mirni. Zlasti so bili veseli, ko so videli mene, ker me vsi poznajo in zelo ljubijo, ker jih dostikrat obiščem. Še nikdar jih nisem našel tako pripravljenih za sv. vero kot zdaj, 13 se jih je dalo krstiti in mnogo nekdanj od Baraga krščenih, ki so bili potem sladki jarem krščanstva spet odvrgli in se vrnili v malikovanje, se je povrnilo v naročje sv. Cerkve.

Res, da so se po prejtem plačilu upjani z žganjem, je silno omamljiva pijača, in se zaradi tega med seboj klali in morili. Toda belega ljudstva se ni nihče dotaknil. Ne zamerite, prečastiti gospod prošt, ako opomnim, da sem se bil v Fon du Lac med Indijanci nekih živalic, ki jih berači na Kranjskem dobro poznajo, toliko nalezal po vsem životu, da sem, prišedi v Superior, moral vso svojo obleko oprati ter sem se te ostudne pošasti komaj iznebil.

Od Superiora smo se vrnili v Bayfield in od tam na Bad River vseskozi po vodi, skupaj 110 milj vožnje od Fon du Lac na Bad River. Vihar, ki v jesenskem času zelo pogostoma prihaja, nas je zopet več dni zadrževal na suhem, toda imeli smo obilo s seboj. Trije pol Indijanci, ki so v nevihti naprej jadrali, so utonili. V Bayfieldu najdemo četo vojakov, ki jih je bila vlada poslala belemu ljudstvu mojega misijona na pomoč in ki so nas spremlili na Bad River. Brčkone bi bili Indijanci, ki jih je bilo več kot tisoč možkih iz notranjih krajev Wisconsin države privrelo k Bad River, začeli prepri in boj, ako bi se ne bili zbal vojakov. Ali pogled na vojake, ki jih še nikoli niso videli, jim je vzel vso srčnost. Ti Indijanci me že večidel vsi poznajo. Obiskal sem jih namreč lansko zimo v njih domovih pri jezeru Otawa Sagaigan ali Lac des Courtes Orelles, kjer jih je dokaj prejelo sv. krst. Tudi zdaj, ko so prišli po svoje plačilo k Bad River, se jih je osem dalo krstiti. In če mi Gospod Bog ohrani življenje, se bom prihodnjo zimo leta 1864 spet napotil na težavno pot v te divje kraje iskat dušic za božje kraljestvo.

(Dalje sledi)

Brivci niso posebni prijatelji onih, ki se sami doma brijejo.

Slovenski Radio Klub nudi lepa darila poslušalcem v bodoči sezoni

Poročali smo v eni zadnjih števil, da se je Slovenski Radio Klub organiziral za prihodnjo sezono, ki se prične dne 16. novembra, to je, tretja nedelja v novembru. Lansko leto so posamezniki prispevali mnogo stotin dolarjev v darovih v podporo radio klubu. Letos se ne bo porabalo nobenih prispevkov, pač pa je Slovenski Radio Klub sklenil, da vsak izmed članov daruje v ta namen eno ali več daril, nakar se bodo prodajali listki, vredni po 25c. Vsako nedeljo tekom radio programa se bo po tem oznanilo, kdo je dobil to ali ono darilo. Imena deklet, ki bodo nudile rojakom dotične listke, naznamimo v kratkem času. Vsak listek za darilo je 25c, in kdorkoli vzame enega teh listkov, je opravičen do darila, ako bo po radio programu tako naznanjeno. Radio program za prihodnjo sezono bo stal nad \$6.000,00. Dočim so trgovci voljni pokriti največji del te svote, pa se nudi občinstvu s temi darili prilika, da prispeva po svojih močeh k slovenskem radio programu v Clevelandu, O.

Sledeče darila so naznanjena: Grdina Hardware Co., 6127 St. Clair Ave., podari American Beauty električni likalnik, vreden \$8.95.

Slovenska Dobrodelna Zveza, bratska podpora organizacija, z glavnim uradom na 6233 St. Clair Ave., podari \$5.00 v zlatu. The North American Trust Co., naša slovenska banka, 6131 St. Clair Ave., ima pripravljen \$10.00 cekin.

Lauslin Motor Sales, slovensko avto podjetje, 6225 St. Clair Ave., podari krasen "spotlight" za avtomobile, vreden \$17.50.

Slapnik Bros., slovenski cvetličarji, 6113 St. Clair Ave., podari velik šopek cigar in cigaret, vreden \$25.00.

Frank Černe, slovenska zlatarska trgovina in prodajalec radio aparatov, 6033 St. Clair Ave., podari \$25.00 zapestno uro.

Double Eagle Bottling Co., Mr. John Rotokar, lastnik, 6515 St. Clair Ave., podari 25 zabojev najfinišne mehke pijače.

John L. Mihelich Co., slovenska potniška trgovina v S. N. Domu, podari prosto vožnjo iz New Yorka do Ljubljane. Potnik ne bo imel nobenih stroškov.

Mandel Drug Co., slovenska lekarna v Collinwoodu, 15701 St. Clair Ave., in obenem prodajalec Majestic radio aparatov, podari fin fantovski bicikelj, vreden \$25.00.

Grdina & Sons, slovenska trgovina s pohištvo, 6019 St. Clair Ave., podari krasen stol naslonjač, vreden \$50.00.

"Ameriška Domovina," slovenski dnevnik, 6117 St. Clair Ave., bo darovala pet celoletnih naročnin.

Joseph Štampfel, 6129 St. Clair Ave., slovenska modna trgovina, bo podarila svleno žensko ali dekličjo obleko v vrednosti \$10.00.

Slovenski Radio Klub pa podari še posebej krasen radio, najnovjšega sestava, in ki je v tovarni vreden \$250.00, ter ga ne morete nikjer kupiti izpod \$350.00. To bo glavna nagrada in darilo poslušalcem slovenskega radio programa. Izplačalo se vam bo seči po listkih.

To so darila, ki jih nudijo slovenski trgovci, združeni v radio klubu. Ko vas obišče prijazna prodajalka, kupite od nje nekaj darilnih listkov. S tem pomagate radio programu, obenem pa lahko dobite lepo darilo.

Izvozi, ki so obogatili Ameriko

Bombaž (cotton) je kralj ameriškega izvoza že za več kot sto let in je ohranil svojo krovno prvenstva tudi v letu 1929, ko je skupni izvoz Združenih držav prekoračil 5,000 milijonov

dolarjev, prvič v normalnem času.

Bombaž je bilo prvo izvozno blago, pridelano od evropskih naseljencev v Novem svetu že pred 438 leti in še vedno ostaja glavni predmet izvoza. Ali njegovo kraljestvo ni več tako sigurno, kajti ima v mašinarijah nevarnega tekmeča.

Izvoz bombaža je namreč dosegel svojo višino leta 1925 in od tedaj se je zmanjšal za četrtno. Med tem časom pa se je vrednost izvoženih strojev kar podvojila. Ako vrednost izvoza strojev v letu 1930 preseže vrednost izvoza bombaža, bo ta okolnost pomenjala važen zgodovinski preobrat v trgovini Združenih držav. Pomenjalo bo, da Združene države, ki so bile za tri stoletja glavni svetovni rezervar surovin, so sedaj postale glavni tovarnar sveta. Že sedaj znaša skupna vrednost manufakturnega in polu-manufakturnega blaga tri petine vsega ameriškega izvoza.

Imeli smo do sedaj le dva resnična kralja izvoza: bombaž in tobak. Tobak je kraljeval najprej tekom 150 let, potem pa je kraljeval bombaž za sto in petdeset let.

Ko je Kolumbus odkril Ameriko, je pričakoval, da bo odnesel zlato in začimbe (spices), ali Indijanci, ki so mu ponujali svoje blago, so prinašali bale bombaža in papige. Povrnili se je domov brez obljubljenega zlata, obljubil pa je španjskemu kralju in kraljici, da ga prinese po drugem potovanju, in izjavil, da nova zemlja utegne biti vredna kot izvir raznih drog, bombaža, masti aloe in rabarbare. Vzlic njegovemu prorokovanju je grški otok Kios še danes po 2,000 letih glavni izvir mastike (neke smole).

Riba treska (codfish) je privlekla prve angleške in francoske pomorščake k severo-ameriški obali. Prvi produkt, izvožen iz kopnega na Angleško, je bil brčkone, sasafra (koren ameriškega lovora). Bil je izvožen na Angleško še pred odhodom Pilgrimcev. Veliki brodolastniki so ga rabili za kuhanje nekega čaja, ki so ga dajali mornarjem, češ da jim ohranja dobro zdravje.

Ko se je kapetan Newport povrnil na Angleško, potem ko je tukaj izkrcal John Smitha in njegove pustolovce, kateri so ustanovili Jamestown leta 1607, je odnesel s seboj malo zrno zlata in tovor pirta (neke železne rude), misleč da je ta ruđa zlato. Izkazalo se je, da tovor ni bil veliko vreden, ali to ga ni ozdravilo. Drugič je šel v Novi svet in zopet prinesel tovor pirta.

Kapetan Smith je poslal na Angleško tovor hlodov cedre, da vsaj pokaže svoji družbi, da nekaj dela v pokritje družinskih stroškov. Kmalu pa je tobak prinesel bogastvo Virginiji in naselbina Jamestown se je izkazala uspešno.

Zanimivo je priravnati glavne predmete izvoza v kolonijalni dobi in dandanes. Zaporedno po važnosti so bili predmeti izvoza v kolonijalni dobi sledeči: Tobak, ribe, pšenica, riž, pomorske potrebščine, indigo, kitovo olje in ribja kost, kože, železo, lug, prekajeno meso in konji.

Dandanes pa je red sledeči: bombaž, stroji, petrolej, avtomobili, mesni produkti, železo in jeklo, pšenica in moka, baker, tobak, sadje, manufakturni ran bombaž, produkti žag.

Od leta 1631, ko je bila zgrajena prva ladja v Plymouthu, je brodarstvo postalo velike važnosti. V Ameriki zgrajene jadrnice so uživale dober glas in, ko je izbruhnila revolucija, ena tretina vseh ladij pod angleško zastavo je bila zgrajena v Ameriki.

Ribe, rum, sužnji in tobak so igrali glavno vlogo v čudni kombinaciji te prve izvozne in uvozne ameriške trgovine. Trska, ulovljena od bostonskih in

salemških ribičev, je bila izvožena v Zahadno Indijo in zamenjana s sladkornim sokom (molasses). Sok sladkornega trsa je bil vporabljen za izdelovanje ruma v New England, rum pa je bil vporabljen za nakup sužnjev v Afriki in sužnje so prodajali južnim veleposestnikom za tobak, za katerega so dobivali gotovino na Angleškem.

Značilne poteze modernega ameriškega izvoza so produkti, ameriške iznajdljivosti: šivalni stroji, varnostne britve, kešergistri, avtomobili, avtomatični stroji in fonografi.

Ameriški izvoz je doživel tekom treh stoletij pomemben razvoj: 1780 sedem milijonov dolarjev, 1850 skoraj 72 milijonov dolarjev, 1930 5,157 milijonov dolarjev. F.L.I.S.

Zgodovina češnjavega drevesa

Krogi naravoslovcev in prijateljev narave vzdržujejo mnenje, da je rimski poveljnik Lukul, ki je bil eden največjih sladkosnedežev na svetu, prinesel ta sad s svojega vojnega pohoda na obalo Črnega morja, ko je tam v letih 64 do 74 pred Kristusom premagal vladarja v Pontu. Drugi so zopet drugačnega mnenja. Pravijo, da so češnje Grki že mnogo prej poznali. V Italiji pa je bila znana že Korneljeva češnja, ki naj bi jo bil ta vojskovođa prinesel, ko se je povrnil kot zmagovalec nad sirjskim kraljem Antiohom v letih 189 do 192 pred Kristusom. Ta češnja pa ni bila plemenita kakor današnje; zato so jo rabili kot krmo za prašiče. Najbrž pa je Lukul prinesel cepice kake posebne vrste že oplemenjene češnje, s katerimi so cepili Korneljeve češnje.

Kakih 120 let potem, ko so se pokazale prve plemenite vrste češenj, ki so jih takrat gojili kot črne in bele, so se pojavila tudi že češnjeva drevesa ob reki Reni, potem v Galiji (sedanja Francija) in celo na Britanskem. Rimske legije, ki so se borile z Germani in Galci, so zanesle v severnejše dežele Evrope. Galci so imeli sloves, da so najboljši gojilci češenj. Karel Veliki, ki je mnogo storil za razširitev kulture v svoji državi, je zelo pospeševal tudi sadjarje; prav posebno je skrbel za gojitev češnje kot odlične sadonosnega drevesa. Poneje so posebno samostani mnogo pripomogli, da se je gojitev češnjavega drevesa zanesla tudi na kmetije. Zanimivo je dandanes opazovati toliko različnih vrst češenj, ki jih nekateri kar po okusu poznajo, katere vrste so.

Češnjevo drevo je velikega pomena v gospodarstvu. Sad v najrazličnejših vrstah (belice, črnice, hrustalke, srčarice itd), pozobljemo, še več pa prodamo. Mnogo jih tudi vkuhamo s sladkorjem, nekaj tudi posušimo. Tudi ptice se rade posladkajo s češnjami; le opazujte tatinškega vrabca, pametnega škorca, gosposkega kosa in kričoče vrane. Le-te požro kar cele češnje neprebavljive koščice raztrosijo s svojim blatom po okolici. Iz njih zrastejo divje češnje naših gozdov.

Posebno važno je, da pri jedi češenj izločimo koščice, ker bi znale zaostati v črevesju, povzročiti bolečine v njem ali gnojenje slepiča. Češnjevs les je zelo iskan material za sobno opravo in za rezbarije.

KAKO SE KITAJCI ŽENIJO

Ker gre v vsakem slučaju le nevesta na ženinov dom, zato se tudi ženitovanje vrši na njegovem domu. Mladi par dobi sveže pobarvano sobo, nič drugega, ker tudi ne vodi samostojnega gospodinjstva. Ako je ženitovanje ponoči, se prično ceremonije pozdravljanja že popoldne. Ženin obuje visoke čevlje, si natakne visoko kapo na glavo in obleče dolgo suknjo. Na dvorišču je pripravljen oltar

in ko godba zaigra, se mora ženina vreti v prah pred oltar, nato pa pred očetom in drugimi sorodniki.

Nato vstopi v višnjevo pobarvano nosilnico, za nevesto pa je pripravljena rdeča prevlečena. Godba igra, zastavonoše in gasilci se uvrstijo, bakljenoci prižgo baklje in spreved se pomakne proti nevestinemu domu. Nekaj pred tem se spreved ustavi in jezdec nese ženino vizitko na ženin dom, nakar dobi ono očeta neveste. Ko dospo do hiše, se prične zopet dolgotrajno pozdravljanje preden ženina pustijo v hišo. Tu se vrši kratka pojedina, nato pa vstopi nevesta z raznimi ceremonijami v pripravljeno nosilnico.

Predno ta dospe na ženinov dom, zažge razne umetne ognje, da tako preženejo zle duhove. Na dvorišču prime par močnih sorodnikov stol, na katerem je v nosilnici sedela ter jo nesejo v hišo. Sedaj vodi ženin nevesto pred oltar, kjer oba napravita "ko-tou," to je, da popadata na tla ter se z glavo dotakneta zemlje. Ko vstaneta, je poroka gotova in šele sedaj oblečejo nevesto v nova oblačila—do tu je bila v svojih vsakdanjih. Nato prejme razna majhna darila in se poda v ženitovanjsko sobo, kjer se vsi veselejo k bogato obloženi mizi.

Naslednje jutro pa zavzame mlada žena neprijetno mesto snah in postane enaka zadnji služkinji v hiši.

Ko pa se rodi težko pričakovani prvorojenec, tedaj se njen ugled dvigne namah.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Centjene dopisnike s tem ponovno prosimo, da naj nam pravočasno in še pred zaključkom tedna dopišljejo rokopise za objavo v naslednji torkovi izdaji.

Kakor znano, nam clevelandška pošta od spomladi do jeseni ob sobotah dostavlja pisma samo enkrat; in sicer zjutraj okrog osme ure; druge, ali popoldanske pošte pa v teh mesecih ne dobivamo. Ta prememba povzroča, da na nas naslovljena pisma, dasiravno dospela v Cleveland v soboto dopoldne in popoldne, dobimo šele v ponedeljek zjutraj. Skušali smo stvar urediti glede dostavljanja sobotne popoldanske pošte, pa je bilo nemogoče.

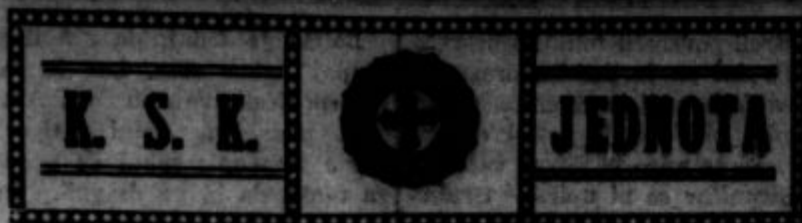
Naravno, da ta nedostatek povzroča uredništvu preglavico, kajti šele v ponedeljek prejeta naznanila in dopise se nikakor ne more isti teden objaviti, ker je treba isti dan že vse strani zaključiti.

Centjeni dopisniki naj torej to blagohotno vpoštevajo in oddajo rokopise pravočasno na pošto, da dobimo iste v roke najkasneje v soboto zjutraj. Da bo stvar bolj sigurna, oddajte pismo po Special Delivery.

Dve letala-Slovenca ubita

Nedavno se je pripetila na letišču blizu Mostarja tragična letalska nesreča, ki je brez njihove krivde zahtevala življenje dveh mladih intelektualnih dijakov. Dijak narednik Fran Zalar in dijak podnarednik Ivan Rakovič sta se dvignila nekaj po 10. v zrak in krožila v zraku. Izenada pa je eksplodiral motor in letalo je v plamenih strmoglavilo na tla, kjer je pokopalo pod svojimi tlečimi ruševinami obe nesrečni žrtvi. Neutegoma so pritekli na pomoč vojaki, toda njihov trud je bil zaman. Vojaska komisija je mogla ugotoviti smrt obeh dijakov, nato pa način, kako se je nesreča pripetila.

Kmečki fant je prišel k stricu v Trst in prvo jutro, ko se zbudi, je bila nad mestom megla; zato so parniki venomer trobili. "Stric, ali slišate, kako ribe lajajo," je rekel fant, ko se je prebudil.

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila, 1884. Zahvalnica v Jolietu, Ill. dne 12. avgusta, 1929.

OLAVNI URAD: 1004 N. DECATUR ST., JOLIET, ILL.

Telefon: 1948

Solventnost aktivnega oddelka znaša 141.05%; solventnost mladinskega oddelka znaša 180.54%.

Od ustanovitve do 1. junija, 1930 znaša skupna plačana podpora \$3,923,817.00

OLAVNI URAĐNIKI:

Glavni predsednik: ANTON GRDINA, 1003 E. 2nd St., Cleveland, Ohio.

I. podpredsednik: JOHN GERM, 817 East 9 St., Pueblo, Colo.

II. podpredsednik: MRS. MARY CHAMPA, 311 W. Poplar St., Chicago, Ill.

Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomoćni tajnik: STEVE O. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: JOHN ORAHKE, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Dubovni vodja: REV. KAZIMIR CVERKO, 218 W. St. Clair St., Indianapolis, Ind.

VRHOVNI STRANIK: DR. J. M. SELISKAR, 617 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

MARTIN SHUKLE, 511 Ave. A, Eveleth, Minn.

LOUIS SZLEZNIKAR, 2113 W. 23rd Place, Chicago, Ill.

FRANK FRANOICE, 8307 National Ave., West Allis, Wis.

MIHAIL KOHEVAR, 1612 Elmwood St., Joliet, Ill.

Mrs. LOUISE LKOVICH, 827 Irving Ave., South Chicago, Ill.

FINANČNI ODBOR:

FRANK OPEKA Sr., 25-10th St., North Chicago, Ill.

FRANK GOSPODARIH, Rockdale, P. O., Joliet, Ill.

JOHN ZULICH, 18115 N. Rd., Cleveland, O.

POTRNI ODBOR:

JOHN DEOMAN, Box 526, Forest City, Pa.

JOHN R. STERRENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

JOHN MURN, 42 Hallock Ave., Brooklyn, N. Y.

MATT BROZENICH, 121-44th St., Pittsburgh, Pa.

RUDOLPH G. RUDMAN, 265 Burlington Rd., Forest Hills, Wilkesburg, Pa.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavne tajnika JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopisne, društvene vesti, razna naznanila, oglašje in naročila pa na "GLASLO K. S. K. JEDNOTE," 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

IMENA DELEGATOV IN DELEGATINJ ZA XVII. KONVENCIJO K. S. K. JEDNOTE

Za društvo sv. Stefana, št. 1, Chicago, Ill.: John Zefran, Dr. Joseph E. Ursch, Frank P. Kosmach, Mrs. Rose Banich.

Za društvo sv. Jozefa, št. 2, Joliet, Ill.: Jacob Šega, Louis Kosmerl, Dr. Martin J. Ivec, Martin Kramarich, Anton Lilek Jr., John Churnovich.

Za društvo Vitez sv. Jurija, št. 3, Joliet, Ill.: Anton Nemanich Jr.

Za društvo sv. Cirila in Metoda, št. 4, Tower, Minn.: George Nemanich.

Za društvo sv. Družine, št. 5, La Salle, Ill.: Joseph Gende.

Za društvo sv. Jozefa, št. 7, Pueblo, Colo.: Joseph Šma, Martin Krasovec, John Starr, Dr. Joseph Snedec, John Butkovich, Rev. Cyril Zupan, Jerry Kline Jr.

Za društvo sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.: Matthew Buchar.

Za društvo sv. Janeza Krstnika, št. 11, Aurora, Ill.: August C. Verko.

Za društvo sv. Jozefa, št. 12, Forest City, Pa.: Ignac Fancar, Martin Mahic.

Za društvo sv. Janeza Krstnika, št. 29, Ironwood, Mich.: Anton Repnik.

Za društvo sv. Barbare, št. 23, Bridgeport, O.: John Gornik, Anton Škaf.

Za društvo sv. Vida, št. 25, Cleveland, O.: John Gornik, Anton Škaf.

Za društvo sv. Frančiška Saleškega, št. 25, Joliet, Ill.: Martin Tesak.

John Gregorich, Anton Škaf, John Butala Sr., Simon Setina, Frank Laurich.

Za društvo sv. Petra, št. 30, Calumet, Mich.: Matt F. Kobe, John Kure.

Za društvo sv. Petra in Pavla, št. 35, Kansas City, Kans.: Joseph Sneler.

Za društvo sv. Barbare, št. 40, Hibbing, Minn.: John Povše.

Za društvo sv. Jozefa, št. 41, Pittsburg, Pa.: Joseph Valentič.

Za društvo sv. Alojzija, št. 42, Steelton, Pa.: Marko Kofalt.

Za društvo sv. Jozefa, št. 43, Anacostia, Mont.: John Deriaz.

Za društvo Vitez sv. Florijana, št. 44, South Chicago, Ill.: W. F. Kompare, Edward Sebohar, John Likovich.

Za društvo sv. Frančiška Serafiškega, št. 46, New York, N. Y.: John Cvetkovich.

Za društvo sv. Alojzija, št. 47, Chicago, Ill.: John Gottlieb.

Za društvo Marije Device, št. 50, Pittsburgh, Pa.: Math Pavlakovich.

George Starešnik, John S. Rogina, Frank Lokar, John Balkovec.

Za društvo sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind.: Frank Velikan, Frank Deselan.

Za društvo sv. Jozefa, št. 53, Waukegan, Ill.: Frank Jerina, Rev. M. J. Butala.

Za društvo sv. Jozefa, št. 55, Crested Butte, Colo.: John Volk.

Za društvo sv. Jozefa, št. 56, Leadville, Colo.: Joseph Mohar, Rev. G. M. Frank.

Za društvo sv. Jozefa, št. 57, Brooklyn, N. Y.: Matt Curi Jr.

Za društvo sv. Cirila in Metoda, št. 59, Eveleth, Minn.: John Bayuk.

George Brince, John Poznik.

Za društvo sv. Lovrenca, št. 63, Cleveland, O.: Anton Globokar, Andrew Slak, Rev. John J. Oman, Joseph Kosak.

Za društvo sv. Petra in Pavla, št. 64, Etna, Pa.: Ignacij M. Radočaj.

Stanko G. Skrbin.

Za društvo sv. Janeza Evangelista, št. 65, Milwaukee, Wis.: Frank Veranich, Jack Stariha.

Za društvo Presvetega Srca Jezusovega, št. 70, St. Louis, Mo.: John Mihelič.

Za društvo sv. Barbare, št. 74, Springfield, Ill.: Stephen Lach.

Za društvo Marije Vnebovzete, št. 77, Forest City, Pa.: Anton Bokal.

Za društvo Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill.: Mary Kobal, Julla Gottlieb, Mary Tomazin.

Za društvo Marije Čistege Spočetja, št. 80, South Chicago, Ill.: Margaret Stanko, Jennie Span.

Za društvo Marije Čistege Spočetja, št. 85, Lorain, O.: Mary Pavlovic.

Za društvo sv. Antona Padovanskega, št. 87, Joliet, Ill.: Frank Skedel.

Za društvo sv. Petra in Pavla, št. 91, Rankin, Pa.: F. J. Habich.

Za društvo sv. Barbare, št. 92, Pittsburg, Pa.: Anna Lavrenčič.

Za društvo Friderik Baraga, št. 93, Chisholm, Minn.: John J. Sterle, Frank Laurich.

Za društvo sv. Cirila in Metoda, št. 101, Lorain, O.: Michael Cerne.

Za društvo sv. Jozefa, št. 103, West Allis, Wis.: Joseph Jerani, Louis Jankel.

Za društvo Marije Čistege Spočetja, št. 104, Pueblo, Colo.: Mary Goman.

Za društvo sv. Genevieve, št. 108, Joliet, Ill.: Jean M. Tesak, Antonia Struna, Amalia Bezek.

Za društvo sv. Jozefa, št. 110, Burlington, O.: Joseph Leksan.

Za društvo sv. Srca Marije, št. 111, Burlington, O.: Angela Beg.

Za društvo sv. Koka, št. 113, Denver, Colo.: Frank Okoren.

Za društvo Marije Milosti Polne, št. 114, Steelton, Pa.: Mary Kajganič.

Za društvo sv. Veronike, št. 115, Kansas City, Kans.: Josephine Zupan.

Za društvo sv. Ane, št. 120, Forest City, Pa.: Pauline Osolin, Margaret Zalar, Margaret Kamin, Ivana Gačnik.

Za društvo sv. Ane, št. 123, Bridgeport, O.: Anna Legan.

Za društvo sv. Ane, št. 127, Waukegan, Ill.: Ursula Jerina, Frances Terce.

Za društvo sv. Barbare, št. 128, Etna, Pa.: Johanna Skoff.

Za društvo Marije sv. Rožnega Venca, št. 131, Aurora, Minn.: John C. Virant.

Za društvo sv. Cirila in Metoda, št. 135, Gilbert, Minn.: Martin J. Stephon.

Za društvo sv. Družine, št. 136, Willard, Wis.: Ludvik Perubek.

Za društvo sv. Janeza Krstnika, št. 143, Joliet, Ill.: Rev. John Plevnik.

Omenjeni delegat zastopa tudi društvo sv. Jurija, št. 73, Toluca, Ill.

Za društvo sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis.: Rev. James Černe, John Udovich.

Za društvo sv. Valentina, št. 145, Beaver Falls, Pa.: John Sutej.

Za društvo sv. Jozefa, št. 146, Cleveland, O.: Dr. Anthony J. Perko, Joseph Leksan, Dominik Blatnik.

Za društvo Marije Pomagaj, št. 147, Rankin, Pa.: Frances Lukač.

Za društvo sv. Mihaela, št. 152, South Deering, Ill.: Marko Nikolič.

Za društvo sv. Jeronima, št. 153, Cansburg, Pa.: Anthony F. Bevec.

Za društvo sv. Ane, št. 156, Chisholm, Minn.: Mary Virant, Ivana Kochevar.

Za društvo Kraljica Majnika, št. 157, Sheboygan, Wis.: Mary Godez.

Marije Prislund.

Za društvo sv. Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O.: Helen Malij.

Mary Kohevar, Louise Pika, Julla Bresovar, Antonia Zupan, Johanna Gornik, Frances Orazem.

Za društvo Marije Pomagaj, št. 164, Eveleth, Minn.: Mary Kausik.

Za društvo Marije Pomoćnice Kristjanske, št. 165, West Allis, Wis.: Josephine Windhaman.

Za društvo sv. Jozefa, št. 168, Bethlehem, Pa.: Charles M. Kuhar.

Za društvo sv. Jozefa, št. 169, Cleveland, O.: Rev. Milan Slaje, George Panchur, Charles Krall, Frank Kovacik, Mary Hribar, Alice Kastelic.

Za društvo sv. Ane, št. 170, Chicago, Ill.: Anna Frank.

Za društvo sv. Elizabete, št. 171, New Duluth, Minn.: Frank Vesel.

Za društvo Presvetega Srca Jezusovega, št. 172, West Park, O.: Michael Welin.

Za društvo Marije Pomagaj, št. 173, Willard, Wis.: Johanna Arico.

Za društvo Marije Pomagaj, št. 174, Detroit, Mich.: John Goman.

Za društvo Marije Pomagaj, št. 184, Denver, Colo.: Mary Permo.

Za društvo sv. Cirila in Metoda, št. 185, Cleveland, O.: Louis Negan.

Za društvo sv. Barbare, št. 186, Cleveland, O.: Mary Kallus.

Za društvo sv. Koka, št. 187, Gilbert, Minn.: Helen Turchich.

Za društvo sv. Ane, št. 188, North, Minn.: Thomas Milichich.

Za društvo sv. Janeza, št. 189, Toronto, Ont., Canada: Karol Leshoven.

Za društvo sv. Antona, št. 190, Chisholm, Mich.: Mary Mervich.

Za društvo sv. Antona, št. 191, Chisholm, Mich.: John Zudek.

Za društvo sv. Antona, št. 192, Chisholm, Mich.: John Zudek.

Za društvo sv. Antona, št. 193, Cleveland, O.: Vincent Zorati.

Za društvo Kristjane Kraljice, št. 194, Cleveland, O.: Joseph Grdina.

Skupna številka do sedaj prispelih delegatov znaša 119 delegatov in 48 delegatkinj.

JOSEF ZALAR, glavni tajnik.

(Nadaljevanje iz 4. strani)

gajno pred iskoristitvijo potom simulantom.

5) 20-letno zavarovalnino naj se na vsak način izboljša.

6) Kadar član mladinskega oddelka prestopi v odrasli oddelk, se lahko zavaruje za \$500 smrtnine in \$1 dnevne bolniške podpore brez zdravniške preiskave, in naj se ukine \$2.25 nagrade od strani Jednote ko tak član prestopi iz mladinskega oddelka; ono svoto naj se uporabi v kako bolj potrebno svrhu.

7) Naj se naš list (glasilo) naziva tako, kakor naša organizacija.

8) Naj se v listu rabi več strani za angleško čtivo, kar bo v korist naše mladine in Jednote.

9) Naj se določi, da bi se otroke sprejemalo v mladinski oddelk s popolnoma brezplačno zdravniško preiskavo, kajti \$1 za preiskavo otroka je malo preveč; tako naj se tudi pristojbina zdravniške preiskave za odrasli oddelk zniža.

Vincent Zoratz, predsednik in delegat društva št. 224.

Z MOJEGA POTOVANJA PO ZAPADU

(Piše A. Grdina, gl. predsednik)

Enumclaw, Wash.—Iz Oregona je peljala pot v državo Washington preko mesta Seattle. Tam v bližini 40 milj se nahaja slovenska naselbina Enumclaw, Wash., kjer so nastanjeni že iz zgodnjih let pionirji farmarji.

Ze iz tega lahko sklepamo, da so zgodnji naseljenci, ker imajo tam krajevno društvo Jezus Dobri Pastir št. 32 KSKJ.

Če pomislimo, da so morali ti naseljenci v prvi golih rok ustanoviti v temnem gozdu svoja polja in obdelati zemljo, in si povsem iz nič ustvariti življenjski obstanek, moramo iz tega sklepati, da so se morali tam uboriti res v zgodnjih letih, ker imajo društveno številko 32, kar bi že lahko približno to društvo praznovalo 35-letnico.

Ravno to mi daje povod, da hočem o tej posebni naselbini in teh pionirjih napisati malo več vrstic, ker jim to tudi po pravici gre in spada.

Bilo je, ko smo se vozili iz Oregon države zgodnje nedeljsko jutro 25. maja. Vozili smo se skozi Tacoma; tam bi morali izstopiti, tam so nas čakali z več avtomobili zjutraj ob 5. uri, mi pa smo spali v vozovih in se tako odpeljali naprej v Seattle še 50 milj; iz Tacome v Enumclaw je pa le 40 milj. Tako je bila naša krivda, oni pa so se vrnili brez nas nevedoč kaj je z nami. Za nas potnike je bila pa to zopet sreča, da smo videli veliko mesto Seattle in bili v škofjski cerkvi pri božji službi. Med tem so pa na Enumclaw tudi pozvali duhovnika v slovensko cerkev v namenu, da se bomo mi sv. maše udeležili. Po telefonu smo se iz Seattle vendar dogovorili, da se snide-mo okrog 2. ure popoldan, kar se je zgodilo.

Ob imenovanem času so nam zopet prihiteli naproti v Enumclaw, ki je od slovenske naselbine še okrog 12 milj, in nas odpeljali v hišo tajnika brata Josip Malericha, kjer je nas čakalo okusno kosilo. Njegova hiša se nahaja na vrtu, kakor v raju. Krasen dan je bil, veselo je nam prišlo do vrhunca, bilo je prav kakor da bi se človek nahajal kje na Gorenjskem blizu Marije Pomagaj, kjer so košati zeleni vrtovi.

Naj bo pri tej priliki še povedano, da je ravno ta okolica, katero sedaj omenjam, po izjavi teh naših naseljencev nekaj izvanrednega kar se tiče podnebja in rastlinstva.

Najprvo naj bo povedano, da je klima in podnebje po zapadnih državah tako različno eno od drugega in to ne daleč v razdalje, da se je čuditi. Kar je naravno v enem kraju, je nezna-no v drugem, in ne zelo daleč od tam. Tako z dežjem in tako tudi z mrazom, z nevihtami, z grmenjem; vse to bi človek nikoli ne vrjel če bi sam tega ne videl ali ne slišal pripovedovati od mož, ki imajo že 50 let naselništva za seboj.

Tako so nam povedali tukaj, da je klima ravno v tej okolici nekaj izvanrednega, namreč: ni posebnega mraza in ne vročine in ne grmenja, kar je nekaj izvanrednega v zatišju velikih gora, ki so od 30 do 50 daleč naokrog kot čuvaji, izmed katerih se odlikuje in ponaša velika gora, ki je bila takrat, 25. maja, do pasu oblečena v belo snežno obleko. Ta gora se imenuje Mt. Rainier, visoka 14,444 čevljev nad morsk gladino.

Ko solnce obseva v letnem času te gorake, s snegom krite velikane je naravnost krasota videti. Iz tega tudi lahko razumemo, da poleti s teh gora veter prinaša vedno svežega zraka. Tako smo rabili ponoči par odej da nas ni zeblo, dasiravno je nas solnce dovolj grelo podnevi; v takih krajih je klima povsem gotovo najmilejša, a čudno da pozimi ni mraza, ki bi ga človek najhujšega pričakoval.

Ko smo se vozili v samotni in tako skriti kraj, smo eden na pram drugemu tožili rekoč: "Kdo je zanesel tukaj v te gozdne tišine prvega našega rojaka? Kaj mu je bilo, da je sem zašel? Ali se je zgubil v gozdu?" Mi smo jih pomilovali, češ: To je zapuščen kraj; kaj je bilo ljudem, da so zašli skoro do konca Amerike v zapuščen gozd! Take so bile naše obtožbe predno smo se ustavili pri samotni hiši in posestvu, veliko okrog 160 akrov zemlje, veliko obdelanega in lepega polja, krog njega pa zopet tudi še gozdovi, iz katerih smo razvideli kakšna rast da je bila tukaj.

Ko smo opazovali silne goste porobke posekanih dreves ali še stoječih, smo sklepali s kakimi težavami so se imeli boriti ti naši pionirji iz prvih časov, ko je bila njih naloga z golimi rokami premeniti te goste gozdove v polja; silna drevesa in drevo poleg drevesa, da je komaj človek mogel skozi plaziti. Sklepali smo, da je bila vsled tako ugodne klime ali podnebja tudi rast dreva tako gostejša in rodovitnejša. In vse to je bilo pokorno tem junaškim naseljencem, ki so se lotili sekanja gozda in niso prej odjenjali, dokler ni posijalo solnce na planjave, ki so bile prej le senca od začetka stvarstva.

Ko smo poobedovali sem vprašal tajnikovega brata, Mr. Matija Malericha, ki je bil eden izmed prvih naseljencev, rekoč: "Kako ste semkaj zašli prvi naseljenci?" Rekel je: "Nekaj smo čitali in nekaj so nam drugi pripovedovali, da se tukaj dobi zemlja poceni, in tako smo potovali naprej."

"Kaj je bilo za vaše življenje?" Rekel je: "Mesa je bilo dovolj, moka in drugega nismo imeli." S tem se razume, da so imeli dovolj divjačine, saj je bilo v temnih gozdovih polno iste. Rekel pa je tudi: "Ako je

nam zmanjkalo užgalice, smo morali po 40 milj daleč v Seattle; ta pot pa ni bila pot ali cesta, marveč pot močvirja in steza, samo gumijevi škornji so za potovanje odgovarjali. Mesto Seattle je bilo takrat še nekaj barak."

Iz tega se sklepa, da so bili to prvi naseljenci, katere danes lahko smatramo za pionirje v najbolj oddaljeni državi naše zapadne Amerike. Iz tega pa tudi lahko sklepamo, kako junaški in kako pogumni so bili naši rojaki, ki se niso ustrašili samote, ne gozda, in niso obupavali kaj da bo jutri za življenje; oprili so se dela in uspeli so, to so bili možje katerim bi morala biti Amerika hvaležna; bili so zidarji Amerike, ki so ji pomagali do tega kar je danes. Takih naših rojakov je najti širom Amerike.

Kjer niso uspeli drugorodci, so uspeli naši rojaki, posebno so vselej uspeli na kmetijah, na takozvanih "homesteadih."

Ravno to pa je tudi nekaj vzvišenega in vrednega, da se zabeleži, osobito še ko smo prebrani, da je to sreča za današnje dni onih družin in bo najbrž rešitev tudi v bodočnosti mnogih družin le na kmetijah (farmah).

Kdor hoče najti srečo in zadovoljno družino, naj jo gre iskat le v hišo slovenskega naseljence, na zgoraj imenovane farme ali primeroma kam drugam. Pisec teh vrstic se je o tem temeljito ne samo enkrat ali dvakrat prepričal, marveč stokrat. Nikjer ni lepšega in zadovoljnejšega življenja nego je življenje dobro obstoječega farmarja. Ta misel se mi je tukaj ponovno utrdila, ko sem poslušal te starost-pionirje; eden od teh je star nad 80 let in še korenjak močne in trdne postave Mr. Matija Malnerich, doma od Semiča, ki je dospel v Ameriko 1881. leta. Za njim je dospel nekaj pozneje njegov brat Joseph Malnerich, v katerega hiši smo bili, in ki je tajnik društva Jezus Dobri Pastir št. 32 KSKJ že 30 let, mož s sivo glavo, ki ima za seboj tako častno zgodovino, devet odraslih in izločanih otrok, ki so čast naselbini in tudi ponos Amerikancem. Nekaj njegovih sinov je služilo v svetovni vojni. Nekateri izmed družine sinov in hčera imajo dobre službe in uradna mesta.

Iz tega lahko spoznamo, da ni treba biti ameriškega farmarja zaničevan in samo umazan, marveč, da lahko na tem doseže najvišje stopinje uradnih mest ter se lahko pospe do častnih služb. To smo videli in slišali tukaj od naših lastnih rojakov in naseljencev, ki so nam še danes žive priče in starost nad 80 let, ki govorijo resnico in lagati taki ne znajo in ne potrebujejo.

V tem pa zopet lahko pokažemo na te pionirje, da so to možje železnega katoliškega značaja, ki so ostali zvesti veri in zvesti narodu. V njih družinah se govori slovensko kakor angleško, in takim se moramo uljudno odkriti in jih priznati za očete naseljencev. Potem naj pa kdo besediči o kakem drugačnem naprednjstvu ali frazah, ki jih dandanes trošijo širokoustni svobodnjaki zasmehujoč katoličane, ki se drže svojih starih tradicij, ki prekašajo daleč vse današnje moderno naprednjstvo.

Nadalje sem poslušal pogovore teh pionirjev, od katerih sem si začetel še sledeče znamenke: Urban Podbregar, sedaj star že 84 let, je prvi dospel v to naselbino. On je rodom Štajerc. Ko je pisal nazaj v domovino, se je pričel pa hitro naseljevanje. Govoril sem z rojakom John Križajem, ki je bil v Alaski celih 30 let, on je doma s Suhorja in v Ameriki živi že 42 let. S takim človekom bi bilo vredno razgovarjati se vsaj par dni; to bi bila lahko spisana knjiga življenja, ki bi

nekaj veljala. In koliko je še drugih mož!

Obiskal sem 84-letnega moža v isti naselbini, Joseph Pasiča, ki je dospel v Ameriko leta 1876. Žal, da je bil ta pionir v postelji oslavljen in utrujen, kakor da bi čakal rešitve po toliko prestatih mukah iz zgodovine življenja, ki jih je imel skozi toliko zgodnjih in težavnih let. Kako zanimivo bi nam tak mož vedel povedati svoje doživljanje. Tudi on je doma iz Semiča, iz tega se da sklepati, da so bili prvi naseljenci največ iz Bele Krajine, Semiča in ondotnih pokrajin. Pri tem so pa ti naseljenci tudi drugod in skoraj povsod dobro obstoječi pa tudi dobri katoličanje, in to je, kar jih je naredilo napredne in vstrajne. Tudi ta pionir je oče devetih otrok. Čast takim družinam! Tak mož se lahko zadovoljen poslavlja ko pride ura ločitve s tega sveta, kajti zavest mu pravi, da je veliko dobrega storil za novo domovino, v kateri se je pospel in izredil toliko dobrih sinov in hčera in pri tem je ohranil tudi za bivšo domovino ljubezen in dobre nauke v svojih otrokih, ki govorijo slovenski in so verni katoličanje.

Tako vidi potovalec v teh krajih srečne ljudi, katerih sreča je več vredna nego bogatina, ki sreče domoljubja ne pozna. To naj za okolnosti zadostuje.

Le kratek je bil čas za opazovanje na Enumclaw, malo smo se vozili po okolici, obiskali družine naseljencev in naredili izlet na Cumberland, ki ni daleč od tam. V Cumberlandu smo se ustavili pri trgovcu Mr. Frank Potočniku, družini Sinkovič, Rihtarjevih, Simon Megija in Mr. Gorca, ki je bolan za paralizno. Med tem ko smo obiskali zelo dobro obstoječe farmarje ali naše kmete iz zgodnjih let, smo med istimi našli tudi zelo terpeče, ki se borijo za življenjski obstanek. V mnoge je posegla bolezen ker je oče brez zdravja, tam je boba za življenje, in takih smo našli več.

Mnogi so se morali naseliti na male farme tudi iz vzroka majnarskih pokrajin radi zdravja, taki si niso mogli v zgodnjih letih zagotoviti farmarski obstanek, vendar pa si na farmi pomagajo naprej kar bi si v mestu brez vsakdanjega zaslužka v tovarni ne mogli. To se vidi, kako dobro je, če je le mogoče si osvojiti kje kos zemlje za obdelovanje in vsakdanji obstanek.

Ravno pa, ko pišem te vrstice se mi je v Clevelandu v hiši pojavil pred očmi zelo resen slučaj, ki me je še bolj potrdil v mojem mišljenju, da je za življenjski obstanek kos dobre rodovitne zemlje najzanesljivejši. V hišo je stopila še srednje dobe mati in ž njo še 10-letni sin. Milo mi je jokaje potolažila in rekla: "Iščem pomoči, prosim kaj za mene in za moje štiri otroke; eden je tukaj in trije so pred vrati zunaj. Lačni smo. Mož, oziroma oče je že štiri leta v bolnici; imeli smo hišico, ker nismo mogli plačati davkov, so nam hišo za davke prodali. Sinoči smo prenočevali pri neki revni ženi, ona pa tudi ne more nam več pomagati. Moj starejši sin je že 16 let star, dela ne more dobiti nikjer. Jaz tudi prosim za delo vsak dan, ali ga ne dobim. Dajte nam kaj jedi in kakšen cent, da pridemo do kakšnih naših poznanih ljudi da nam pomorejo."

To je bil zelo presenečen slučaj, ki je človeku odprl oči, da spozna kako hitro se vsa sreča zasuka in človek postane bežni. Kako pride prav v takih slučajih kos zemlje, kjer se že na en ali drugi način vsaj z revščino pomaga do obstanka, kakor sem videl mnoge, ki so si ravno na ta način pomagali do življenjskega obstanka, ko je bil družinski oče bolan; par takih družin je ravno na Cumberlandu.

Ostali čas smo uporabili na Enumclaw za prireditve kaneja ali naša Jednote, kjer se je zbralo nepričakovano veliko ljudi. Pred začetkom kaneja sliki smo imeli skupno večerjo v mali dvorani njih Narodnega Doma. Priznati se mora, da je zanimanje po takih naselbinah veliko izdatnejše, nego je po naselbinah, kjer je kaj ališnega večkrat na razpolago. Po dohodkih za slike pri vsotopnikah se Enumclaw kosa z velikimi naselbinami in tako tudi druge male naselbine. S tem je pa bilo ljudstvo po teh naselbinah tudi v splošnem zadovoljno in veselo na teh prireditvah in sestankih.

V Enumclaw so dospel nekateri tudi iz daljave. Iz Seattle je dospel Mr. George Porenta, dospel so iz Cumberlanda in še od drugod. Soudeležni je bil tudi duhovnik iz Enumclaw Rev. J. A. O'Hagen, ki oskrbuje Slovence v naselbini, kjer imajo v domači cerkvi po parkrat cerkveno opravilo.

Hvaležen sem vsem za vse in mi bo ostal Enumclaw, slovenska naselbina, v prijetnem spominu za dolga leta.

ZANIMIVOSTI VELEMESTA NEW YORK

Prvo nagrado za odgovor na vprašanje: "Kaj je New York," ki ga je zastavil list New York Herald svojim čitateljem, je dobilo sledeče kratko pismo:

"New York pomeni šest milijonov prebivalcev in med njimi nad dva milijona tujecev. V New Yorku je več Italijanov nego v Rimu, več Ircev nego v Dublinu, več Nemcev nego v Bremenu in več Židov nego v Palestini.

"New York ima več telefonov nego London, Paris, Berlin, Rim in Petrograd skupaj. Ima 2,000 kinematografv in gledališč ter 1,500 cerkev in svetiliš vseh ver na svetu. Letno plača New York državni blagajni osem milijard 500 milijonov dolarjev osebnih in imovinskih davkov.

"Dnevno prihaja v New York 300,000 ljudi. Vsakih 52 sekund prisopiha nov vlak na postajo. Vsakih 13 minut se opravi stavba in vsako šesto minuto prijoča na svet novo dete. Vsakih deset minut se ustanovi nova trdnja in vsakih 50 minut se dovrši zgradba nove hiše. To je New York."

Dolenjska metropola— Novo mesto

Ljubljanski Ilustrirani "Slovenec," št. 24 z dne 15. junija t. l. je posvetil vseh svojih osem strani opisu Novega mesta, znane metropole na Dolenjskem. Opis z zgodovino vred kraši številno lepih slik.

Ker smo uverjeni, da bo naštopni opis ugajal tudi maršakakemu čitatelju tega lista, ki pozna Novo mesto kot svoj domačinski kraj, ga prinašamo v današnji številki; torej našim številnim ameriškim Dolenjcem v počast in na ljubo.—Opomba uredništva Glasila.

V osrčju naše širne Dolenjske, v idilično lepi dolini, obdani vzhodno od visokih bajnih Gorjancev, južno od gozdnatega Kočevskega Roga in severno od smehljajoče se Trške gore, leži metropola Dolenjske, Novo mesto, izmed Ljubljane, Zagreba in Karlovice najvažnejše mesto, a v Dravski banovini za Ljubljano, Mariborom in Celjem najpomembnejše.

Novo mesto ima lepo, romantično lego na široki, visoki, kraški, skalnati plošči, okrog katere se v velikem loku ovija temnozeleno mirna reka Krka; leži torej na polotoku, kar je karakteristično za vsa ostala dolenjska mesta, razen Krškega in Višnje gore. Bregovi tega polotoka so posebno na južni strani do 15 metrov visoki, kar je tvorilo v zgodovini naravno obrambo, zlasti proti turškim napadom.

Mesto ima 200 metrov nadmorske višine, letnih padavin 1.420 milimetrov, kar je skoraj najmanj na vsem slovenskem ozemlju. Srednja zimska temperatura je 0,7 stopinj Celzija, poletna 19,1 stopinj Celzija, srednja leta 9,4 stopinj Celzija, kar jasno dokazuje, da je malo bolj toplih krajev v Sloveniji. Mesto šteje danes nad 5.200 prebivalcev in je sedež številnih uradov, kakor na primer okrajnega in okrožnega sodišča, okrajnega glavarstva, davčnega oblasti, kolegijatnega kapitelja z infiliranimi proštom (edini te vrste v Sloveniji) itd. V mestu se nahajata dve veliki, lepo, moderno urejeni bolnišnici, in sicer ženska na Loki in moška v Kandiji.

V Novem mestu je živila cela vrsta naših slavnih mož, kakor na primer pesnik Župančič, Kette, Pugalj; glasbenik Foerster in Sattner in tako dalje.

Zgodovinsko sigurnih poročil o kraju, kjer stoji danes Novo mesto, nimajo pred XI. stoletjem. V naslednjih stoletjih so se nahajale na tem mestu pristave stiškega samostana, katerih središče je bil Gradec (sedanji Kapitelj), najstarejši kraj sedanjega Novega mesta. Stari Gradec je bil središče tega posestva, ki se je raztezalo tudi v okolico, zlasti na Trško goro; stari Gradec je bil tudi najbrž bivališče in žitnica stiškega oskrbnika. Gotovo je, da je stal že leta 1081. Čez 250 let se je nahajalo ravno tu obzidano mesto Markstätt.

Prava zgodovina Novega mesta se začne leta 1365, ko mu je podelil avstrijski vojvoda Rudolf IV. mestne pravice (od tod ime Rudolfswart—slovensko pa: Novo mesto).

Že narava sama je utrdila mesto tako, kot malokatero. V časih, ko niso poznali smodnika, mesto ni bilo težko braniti, posebno še, ker je bilo obdano z visokim in močnim obzidjem in okoli in okoli z visokimi stolpi. Prvič so se prikazali Turki v okolici Novega mesta leta 1408 in so ga nato še večkrat oblegali, a zavzeti pa ga nikdar niso mogli, kar je pač meščanom lahko v zgodovinski ponos. Mesto je bilo prvi večji kraj na turški meji, zbirališče mejne obrambe in skladišče za vse vojne priprave proti Turkom. Bilo je v mestu vse polno vojaštva in trgovcev. Ta doba je zlata doba za Novo mesto. Trgovina je bila silno živahno raz-

vita, blagostanje veliko. Spomin na ta lepi čas je veliki trg, kakršnega nima drugo podešelsko slovensko mesto, in arka, s katerimi je bil obdobljen. Danes so arkae žalibog ohranjene le še pri Bergmanovi hiši in na rotovžu. Tz doba je trajala, dokler niso v letih 1570 do 1580 zgradili onstran Gorjancev Karlovec, kamor so se preselili vojaki in mnogoštevilni uradi. Od tega časa dalje je mesto pričelo propadati, številni požari so ga skoraj popolnoma uničili, pričelo je razpadati mestno zidovje in leta 1786 so na javni dražbi prodali stolpe mestnega obzidja.

Kapitelj je ustanovil cesar Friderik III. leta 1495. Na mestu, kjer je danes kapiteljska cerkev, se je nahajala majhna cerkev sv. Nikolaja. Bila je podružnica mirnopoške fare. Današnja cerkev je nastala v dveh dobah. Starejši gotski del je bil sezidan v začetku XVI. stoletja. Radi slabih časov so potem prizidali na gotski del do stolpa in tako tvori stari in novi del cerkve kot 70 stopinj. Stolp je bil kasneje povisan in je danes kras in simbol Novega mesta, viden v daljni okolici. Podoba sv. Nikolaja v glavnem oltarju je naslikal sloveči italijanski slikar Tintoretto. Slike v stranskih oltarjih so delo slikarja Valentina Mengingerja.

Leta 1470 so prišli v Novo mesto frančiškani, koje so Turki pregnali iz Bosne, in nato iz Metlike. Od leta 1660 do 1786 so bili v Novem mestu tudi kapucini. Njih samostan in cerkev je cesar Jožef II. spremenil kot v vojaško skladišče, nato v davčni in poštni urad, a na njih vrtu se je od 1810 do 1925 nahajalo novomeško pokopališče.

Gimnazija je bila ustanovljena leta 1746. Je torej ena najstarejših na slovenskem jugu. Do leta 1870 so na gimnaziji skoraj brezplačno poučevali frančiškani. Tega leta pa je država prevzela gimnazijo v svojo oskrbo. Zadnji profesor frančiškan je bil mnogozaslужni Ladislav Hrovat. Danes se nahaja gimnazija v lepem novem poslopju in šteje okrog 400 dijakov.

Leta 1747 je ustanovila Marija Terezija okrožno glavarstvo (kresijo), dve leti nato pa je Novo mesto zopet dobilo garnizijo. V vojašnici se je nastanilo nad 600 vojakov. Ko so vojaki zapustili Novo mesto, se je v bivšo vojašnico nastanilo civilno prebivalstvo in nato leta 1901 okrožno sodišče, ki se je preuredilo v lepo, moderno poslopje.

Novo mesto pa se vedno bolj razvija kot tujsko-prometno središče. Že pred vojno, veliko bolj pa še po vojni prihaja vsako leto več tujcev na počitnice, ker jim nudi Novo mesto vse pogoje, katere zahteva oddihateljni človek. Že divna lega mesta, na polotoku temno-zelene mirne Krke, nad hišami, obdanimi z vrtovi, nasadi in parki, vmes polagoma dvigajoči se hrib Kapitelj s starim visokim gotskim zvonikom, že vse to prikazuje mesto v pestro-slikoviti podobi. Poleti nudi mirna. dva do tri, na nekaterih krajih pet do šest metrov globoka Krka prirodno kopališče in radi svoje mirne gladine najlepše prilike za veslaški sport, ki se na Krki obilno goji. Krka je plovna za čolne samo v okolici Novega mesta do nad pet kilometrov dolžine. Na Loki pod železniškim mostom je zgradilo mnogo lepo, veliko kopališče z mnogimi kabinami in solnčnimi kopelmi. Poleg se nahaja nogometno sportno in krasno tenis igrišče. V bližini je tudi pristanišče za čolne, kateri se dobe po mal denar. V mestu je več hotelov in restavracij, kjer se dobe poceni prav mično opremljene letoviške sobe in postreže z dobro hrano in pristno dolenjsko kapljico. Informaci-

je: Opleševalno društvo, Novo mesto. Ugodne železniške zvezne in na vse strani speljane avtobusne zvezne ter številni avtomobilski dovolj oskrbujejo promet.

Pa ne samo mesto, ampak tudi okolica Novega mesta je posuta z lepoto, katero je stvarnik a polno roko razlil v to lepo dolino. V desetih minutah iz mesta si na krasnem griču "Kapiteljskem marofu," drevored, koder je včasih peljala stara cesta v Novo mesto. Danes je to najpriljubljenejša šetališča za meščane s prekrasnim razgledom, ob jasnih dnevih tudi na divne Kamniške planine.

Na Grmu je znamenita kmetijska šola, ki velja za eno najboljših v Sloveniji in je bila leta 1886 prenesena iz Slapa pri Vipavi tu sem.

V Smihelu se nahaja samostan šolskih sester Naše Ljube Gospe z osnovno, meščansko in gospodinjstvo šolo. Na smihelskem pokopališču je pokopana Julija Primčeva pl. Scheuhenstuh, toli opevana od našega pesnika Prešerna.

V eni uri iz mesta dospemo na vrh Trške gore, srce Novega mesta, najpriljubljenejša vinorodna gorica, opevana v narodnih pesmih, z nešteto zidanicami in znamenito cerkvico Mateje božje. Nad vhomom v cerkev priča grb stiškega samostana, da je bil ves ta svet nekdanj last stiških menihov.

Nikjer v Sloveniji ni okolica tako bogata na gradovih, kot ravno novomeška. V eni uri smo na idiličnem Ruperčvrhu, v dobri uri dospemo čez Prečno v divjeromantično Luknjo, ki danes žalibog razpada; tu se danes nahaja električna centrala za Novo mesto. In zopet Soteska in Stari grad na strmi skali ter visoko ležeči Hmeljnik, v sredi vinogradov košatega Tolsteke vrha skriti Ružič, pa sanjajo na otokih ležeča: Otočec in Struga (znana iz dr. Tavčarjeve povesti); dalje Bajnof, Poganci, pa razvaline staroslavne Mehova, Zalag in Graben; ti gradovi, ki hranijo v sebi dobršen kos naše zgodovine in stare umetnine, tvorijo neko posebnost novomeške okolice.

Skratka: Novo mesto nudi samo in z bližnjo ter daljno okolico toliko skrite lepote, ki pa zadnje čase postaja vedno bolj očita in Novo mesto, kjer se je pričel razvijati tujski promet vprav z razmahom, zre veselo v bodočnost, upajoč, da skoro stopi v vrsto naših prvih letovišč.

AL. Rant.

Stanje nezaposlenosti

Zadnji buletin zvezne posredovalnice za delo (United States Employment Service) pripoznava, da je mnogo nezaposlenosti, ob enem pa omenja, da je opažati smer proti večji zaposlenosti. Veliko nezaposlenosti se je pokazalo tekom prvega dela januarja, ali konec meseca je pokazal znatno zboljšanje. Urad je mnenja, da tekom prihodnjih dveh ali treh mesecev bomo imeli normalno zaposlenost. Gradnje v mnogih državah so bile ustavljene radi vremena in velik del tesarjev je brez dela. Cestne in obinske gradnje niso še začele radi vremena, ali pa so bile ustavljene. V mnogih industrijah je bil obrat skrčen in zaposlenost znižana, kar vse prispeva k nezaposlenosti.

Železo in jeklo, ki se smatra kot barometer gospodarskega stanja, dobro obeta za leto 1930, je mnogih velikih naročil za vse vrste železnih in jeklenih produktov. Nekatere avtomobilske industrije delajo še vedno "part-time," ali izgleda, da bo kmalu več zaposlenosti v tej industriji. Tovarne, ki izdelujejo radia in pritlikline radia, niso pokazale nikakoli zboljšanje zaposlenosti. Premogovna industrija še vedno trpi na znatni nezaposlenosti. Dasi je razvidno, da je pre-

cej nezaposlenosti zavidalo po vsaj deželi, vendarle nekatere pokrajine so trpele več kot druge.

V državi Massachusetts je bilo manj dela v industrijah čeljev, tkanin, kovin, draguljev, kavčuka in celulojda in zato večje nezaposlenosti v istih. Prenehanje del pod milim nebom radi slabe sezone je povzročilo veliki prebitek neizurjenih delavcev. V večjih mestih je velik prebitek pisarniških delavcev. Mnogo tovarnih širom države je omejilo produkcijo in odpustilo del delavcev. Dve večji tovarni sta bili zaprti.

V državi Connecticut je obvladoval "part-time" v industrijah tkanin, v ladjedelnih in v klobučarski industriji. Večina tovarnih v New Haven obratovala je le štiri dni na teden. V mestih Hartford, Bridgeport, Stamford in drugje so bile vse tovarne v obratu, ali produkcija je bila omejena.

V državi New York je bilo manj nezaposlenosti v raznih strokah. Mnogo tovarnih delavnic je obratovalo z manjšim številom delavcev. Število nezaposlenosti je bilo nekoliko povečano radi prihoda delavcev iz drugih krajev, ki so prišli v New York po ustavitvi dela pod milim nebom. Je bilo prav malo povpraševanja po izurjenih mehanikih.

V državi Pennsylvania je bilo znatne nezaposlenosti tekom januarja v raznih mestih širom države. To velja posebno glede industrijskega okraja Pittsburgh in Philadelphia. Okoli Scrantona se je v premogovniških dovoljno delalo. Pričakuje se odločno zboljšanje položaja v mnogih industrijah takoj začetkom spomladi.

V državi Wisconsin se poroča nekoliko več zaposlenosti v raznih glavnih industrijah, ali tudi v tej državi je bilo mnogo nezaposlenosti med stavbenimi in tovarniškimi delavci. Skoraj vse tovarne v Kenoshi so obratovale le deloma. V Milwaukee je bil očividni prebitek delavcev skoraj v vseh strokah.

V državi Michigan so skoraj vse tovarne poročale večjo zaposlenost ali prihod mnogih delavcev iz drugih krajev je povečal število nezaposlenih. Tovarne avtomobilov in avtomobilskih pritliklin v Detroitu, Flint in Lansing obratujejo še vedno deloma z manj močmi.

V državi Illinois je bilo še precej zaposlenosti in produkcije v premogovniških in v industriji železa in jekla. V večjih mestih je bilo mnogo nezaposlenosti med pisarniški delavci in prav malo povpraševanja po njih. V Chicagu je prevladoval prebitek moških in ženskih tovarniških delavcev.

V državah Minnesota, Nebraska in v obeh Dakotah je zima in sneg še povečalo navadno mrtvo sezono tekom januarja. Cestne gradnje počivajo. Ker ni sedaj dela na prostem, je mnogo nezaposlenih tesarjev, pleskarjev, zidarjev in neizurjenih delavcev.

Države v pogorskih pokrajinah na zapadu in ob pacifični obali poročajo o običajni sezonalni nezaposlenosti tekom zimskih mesecev.

Glasom poročila federalne posredovalnice za delo gradnje in druga dela na prostem bodo začele v velikem obsegu takoj ob spomladi, kar bo absorbiralo precej nezaposlenosti.

KAKO NA KITAJSKEM KUHAJO

Gotovo ni na svetu naroda, kateri tako rad kuha, peče in cvre kot pa Kitajci. Toda ne samo ženske, pač pa v še večji meri moški. In to od mandarina do kulija in od glavne žene bogatina pa do žene berača. Mandarin polaga več važnosti na sestavo jedinega lista kot pa na razvoj kake važne državniške zadeve, in kuli potrati mnogo preveč časa z mešanjem

raznih omak, kot pa, da bi mislil na to, kaj bo jutri jedel in ali bo sploh imel kaj jesti.

Meščanska restavracija je navadno ozka hiša, ki se nahaja v komaj tri metre široki ulici. Pred vhomom je vse v zlatih črkah in znamenjih pobarvano. Skozi vhod se pride najprej v kuhinjo, katera je nasičena raznih duhov in je tako najboljša reklama. Sicer pa dim oglja, s katerim kuhajo, ni posebno prijeten. Kuhinjsko oboje, ki je večinoma le iz moških sestavljen, ni tako, da bi vzbujalo apetit, zato je bolje, da v ono stran ne gledamo preveč. Kitajec v takih malenkostih ni posebno natančen. Če pa premagamo svoje tenkočutje in pogledamo, kaj se tu vse kuha, bomo videli predvsem glavno hrano Kitajca poparjen riž. Ako je riževa žetev slaba, čisto naravno sledi lakota v deželi. Kako važno vlogo ima riž, razodeva že kitajski jezik, kajti jesti se pravi "či fan" (riž vzeti).

Toda v kuhinji je tudi vse polno zelenjave, mnogo tudi take, kakršno imamo pri nas.

Nikjer pa ni videti krompirja, tega Kitajec ne je. Najbolj priljubljeno je svinjsko meso, a tudi kozjega porabijo zelo veliko. Govedino pa jedo samo ob času lakote, ker imajo napram govejemu mesu iste predsodke, kot mi napram konjskemu. Tu di perutnina je priljubljena, vendar ne v tej meri kot pri nas. Na Kitajskem jedinega listu najdemo vse vrste rib, rakov, želve, ostrige, školjke, lastavičija gnezda, kobilice, sviloprejkje ter ptičja jajca vseh vrst.

Za maščobo rabijo navadno le rastlinsko olje, kot "dišavo" pa največ česenj. Marsikatera jed bi bila tudi za naš okus, v splošnem pa ni in bi bilo treba železnega nosa, da bi se mogli sprijazniti s kitajskim "kvang sui" (fokusom).

Posebno pa je Kitajec do vzeten za slaščice vseh vrst. Potico iz zmlatega riža ima silno v čišli, potem bonbone iz fižolove moke, s sladkorjem potreseno seme konopelj, oslajene in razdvojene češnjevje in češpljeve pečke itd.

Notranjščina take kitajske restavracije ni nič kaj vabljiva. Tla so na debelo preplečena z umazano skorjo, kar pa je za lokal reklama. Boljši prostori so v gornjem nadstropju, ki pa tudi niso glede čistote mnogo na boljšem kot pa spodnji. Tujec takoj opazi, da je lokal poln sediti moških, nobene ženske ni med njimi. Na Kitajskem namreč ni v navadi, da bi ženske obedovale skupaj z moškimi.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

60-letnico rojstva je slavil na svoj god dne 1. maja g. Jakob Dimnik, mesarski mojster, bivši župan itd. v Dev. Marije v Polju. Njegove zasluge za proslah občine so velike. Lepa šola v Zalogu, njegovem rojstnem kraju, postajališče v Dev. Mar. v Polju, elektrifikacija občine, zidanje novega šolskega poslopja pri farni cerkvi in še sto in sto drugih zadev, prošelj, posredovanj za delavstvo itd., vse to je v največji meri delo jublanta.

Končno so ga le prijeli. Kakor znano, se je pred Veliko nočjo v Kresniških poljanah zgodil težak zločin, ki je posestniški sin Janez Slapničar z italijanskim karabinko ustrelil na svoje sosedo in težko ranil železničarja Godca in njegovo 4-letno hčerko. Radi prestanega strahu pa je zelo obolela tudi Godčeva žena, katere stanje se je tako poslabšalo, da so jo morali oddati v ljubljansko bolnišnico. Doma sta ostala od Godčeve družine le dva otročiča, ki hodita v šolo. Dobri sosedejo so sprejeli pod streho oba revčka. Medtem je pa bilo orožništvo pridno na delu, da bi prijelo Slapničarja, ki je s svojimi

strelci povzročil tolikšno nesrečo. Te dni pa je litjska orožniška patrulja prišla zločinca v njegovi hiši, ko je prišel domov, sedel za mizo in mirno večerjal. Slapničar se ni upiral. Orožnikom je rekel, da je vrget puško v Savo. Zločinca so za enkrat pripeljali v zapore litjskega sodišča.

Kača v želodcu. V vasi Pižin pri Kninu v Dalmaciji se je te dni pripetil grozen slučaj. Neka kmetica je pasla čredo goveje živine in zraven zaspala. Zbudila se je šele, ko je bila kača že popolnoma v njenih ustih. Pričela jo je vleči ven. Toda kača se ji je zmuznila med prsti ter zdrknila v želodec. Nesrečno staro so v tem groznem stanju pripeljali v bolnico.

Starac umoril svojo vnuka. 73-letni kmetovalec Stjepan Čikanović iz Bogdanovca pri Vukovaru je bil pred sodiščem v Osijeku obsojen na 15 let ječe, ker je 1. aprila letos umoril svojega 8-letnega vnuka. Prerezal je spečemu otroku vrat. Starac je umor priznal in izjavil, da je izvršil zločin radi nezgodnih družinskih razmer.

Skopušken Škot je sedel v gostilni, v kateri je igrala godba. Čez dlje časa je prišel eden godcev s krožnikom v roki tudi do Škota. "Ne, moj dragi, ne dam nič, nisem poslušal."

Revščina je v teoriji sicer na mestu, toda v praksi pa ne.

Boljšje je tedaj, da sta dva skupaj kakor sam, ker imata vsaj dobiček svoje družbe. Ako eden pade, ga drugi podpre. Gorje samemu; zakaj če pade, ga nima, da bi ga dvignil. In če kdo enega premaga, se mu dva ubranita. Trojen trak se težko pretrga.

Pridg. 4, 9.—12.

Najbolj vroče morje je Rdeče morje, kojega voda se segreje do 34 stopinj. Največja na suhem merjena vročina je pa znana 78 stopinj. Si težko tako vročino predstavljamo.

Požar je uničil hiši Franceta Fajfar in Ivane Turk v Zagorici pri Velikem Gabru na Dolenjskem.

NOVOST

ROŽA VREMENSKI PREROK

Ravnokar smo prejeli iz Evrope posebne vrste novost, nekaj čudnega in zanimivega. To je ROŽA-PREROK, ki je 24 ur naprej napove kakšno vreme da bo. Spreminja se v treh barvah, rdečkasto, plavo in lavelender barve. Vsaka teh barv znači posebno spremembo vremena. Ta ROŽA deluje kot najboljši barometer, ter zanesljivo uganje, kakšno vreme bo prihodnji dan. Ta lepa ROŽA vsajena v lonček, ne bo nikdar usahnula, vedno deluje in raste. Cena ene ROŽE je 50 centov, tri rože za \$1.25. To čudno ROŽO PREROKINJO vam dopolnilno po prejemu svote v gotovini, po čeku ali denarni nakaznici, poštnih znamk se ne sprejema.

GRAND NOVELTY COMPANY
1723 N. Kedzie Ave. Dep. 309
Chicago, Ill.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrta silne žalosti naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da je kruta smrt zamahnila s svojo koso in pretrgala nit življenja mojemu edinemu sinu

Josip Kellenc-u

Pokojni je bil rojen meseca junija, 1913 v Clevelandu, O.; spadal je k društvu sv. Stefana, št. 224 KSKJ. Pokopali smo ga dne 9. maja, 1930 na Calvary pokopališču.

V prvi vrsti se zahvaljujemo gospodu župniku Rev. M. G. Domladovcu za lepe cerkvene obrede. Nadalje hvala vsem onim, ki so me prišli tolažiti v mojih žalostnih urah. Najprej Mr. John in Mrs. Mary Krauthacker, in Mr. Frank in Mrs. Barbara Zupancich in svoji botri. Prav lepa hvala društvu sv. Stefana, št. 224 KSKJ za krasen venec. Lepa hvala nosilcem krste in vsem članom in članicam za tako veliko udeležbo pri pogrebu. Lepo se zahvalim pogrebemu zavodu A. Grdina in Sinovi za lepo urejeni sprevod. In iskreno se zahvalim tudi naši K. S. K. Jednoti za hitro izplačilo posmrtnine. Končno izrekam tudi zahvalo vsem prijateljem ter prijateljicam, ki so prišli kropiti mojega edinega sina.

Ti pa, preljubi in nikdar pozabljeni sin, počivaj v miru božjem in lahka naj Ti bo ameriška zemlja!

Življenja Tvojega načrt. Počivaj v miru v grudi tej velike upe, nade, Ti rodim, sin moj dragi! prekršala je bridka smrt. Spomin na Tebe za vselej ki jemlje tudi mlade. ohranjen mi bo blagi!

Tvoja ostala žalujoča mati:

Agnes Kellenc.

Cleveland, O., 1. julija, 1930.

Vabilo na PIKNIK

Društvo sv. Vida št. 25 KSKJ, Cleveland, O.,

priredi

V NEDELJO, DNE 13. JULIJA,

VELIK PIKNIK

NA SPELKOTIVI FARM

V prvi vrsti uljudno vabimo vse naše člane in članice, tako tudi vse rojake in rojakinje od blizu in daleč, da nas poiste na tem pikniku. Zabave v hladni senci, na kegljišču in na plesišču bo dosti za vse; tako bo tudi za vse lačne in žejne izborna prekrbljeno. Torej na veselo svidenje!

Kateri nimate svojih avtomobilov, vzemite St. Clair-Nottingham karo do konca, potem pa bus do konca; tam na Bliss Road vas bo pa še čakal od 1. ure naprej trk rojaka Koseca, da vas pripelje na pikniški prostor.

Še enkrat vas prijazno vabi

ODBOR

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:

Kadar naročate zastave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljše blago za najnižje cene. Načrti in vzorci ZASTONJI

LA SALLE SALLIES

By LA SALLITA

M. Kastigar: "Which is the farthest, the mono or Africa?"
B. Repsel: "Africa."
M. Kastigar: "How do you figure that?"
B. Repsel: "I can see the moon, but I can't see Africa."
aHa

Mr. and Mrs. Joseph Stukel attended the Indian bazaar in Lemoni, Ill., on July 6th. They claim that it reminded them a great deal of real Indian territory especially the exposition. Mrs. Stukel is the former Mary Klemencic.

aHa

Marie Gende, Rose Alster, Betty Tomazin, Mary Klopick and Agnes Baniuk are spending their vacations in the Windy City. Mike "Wait-mait" Kosar also went on a vacation, but we'll be darned if we could find out where he went. Probably trying to pull one over on us.

aHa

Vacationist (entering fish store): "Throw me four fish, will you?"
Clerk: "Why throw them?"
Vacationist: "I want to tell my wife I caught them."
aHa

Anybody wishing to reduce should take up baseball. At least Frances Jancer, captain and pitcher of the KSKJ. Sallies claims that she has lost six pounds of that much dreaded superfluous flesh.

aHa

Since Christine Zabkar has come back to La Salle to stay, Angie seems to be herself again. Angie and Chris always were as inseparable as the Gold Dust Twins, and it is beginning to look as if they are going to start all over again.

aHa

It looks as though Joe Janko is beginning to erect an aquarium. His latest entry is a miniature fish caught somewhere in Ladd, Ill., and is about the tiniest fish seen in this part of the country.

aHa

Josephine Horzen spends her spare time doing sewing at home, while on her summer vacation from the L. P. Township High School. You'll be getting to be an expert seamstress, Josephine.

aHa

Jennie Just, our star firstbaseman on the KSKJ Sallies team made a recent home run. Amidst the clamor for a homer, Jennie decided it was best to give the audience what they demanded and off she ran like a race horse.

aHa

Matty Kastello says: "Laugh and the world laughs with you. Peel onions and you weep alone."
What's the matter, Maty, have you had some experience in that line? If so, when?

aHa

Today's tongue twister.
There was a young fisher named Fisher,
Who fished for a fish in a fissure.
The fish with a grin
Pulled the fisherman in
Now they're fishing the fissure for Fisher.

aHa

The picnic, the game, the cats, and all of the other feats
You will hear more next week.
And how ye! Ask the Sallies!

aHa

"Peemush" Tomazin is either already married or is contemplating marriage. The reason for this item appearing this week about our Nutty Club president is the fact that "Peemush" doesn't seem to be himself anymore. The dear little boy is actually worried over something. We wonder what it really could be?

aHa

"Shank" Cojnik has returned to his duties at the Kaskaskia Hotel after a two weeks vacation which he enjoyed touring the northern part of Wisconsin. Probably "Shank" will be able to tell us of some of the fish yarns about the big ones that he caught and got away on him.

aHa

Every time the three Terah sisters pass up "Willie Haines" Savnik, he gets into the habit of saying "Get it must be great to be a Terah." We'll admit that everyone can't be that lucky.

aHa

Speaking of "Willie Haines" Savnik, we come to think that his name has been appearing in Our Page quite regularly, in fact, every week. We'll just bet he is trying to beat "Terah" to it.

aHa

Which reminds me that Terah's name has not appeared for some time. He's such a busy man here lately he can be seen riding around in a yellow roadster with a "sweet young thing" as Gee Dee would term it.

aHa

Talking about yellow roadster, the North Side has been brightened up considerably since that boat put in its appearance. Have heard that the "Other Dame" has intentions of putting her bank roll on one. And then again if the Romeo from Chi purchased the one he had in mind all we would need is that certain party who appeared at the bowling tournament and we would all attend a KSKJ baseball league game. Wouldn't it be wonderful? Imagine four canary yellow roadsters. That sure would bring a lot of sunshine even if it turns out to be a rainy day.

aHa

Last Line: Ho! Hum! I'm still dreaming.

NEXT WEEK

Don't miss the final of the "Interview." The installment "Don't Tip the Canoe" will curdle your blood. Joliet, a port on the Drainage (Nile), Sally who informs her royal highness of the Louisa.

THE INTERVIEW

By ST. FLORIAN BOOSTER

For the benefit of those who may not have read the First Installment or may have forgotten the gist of the story, the author submits a brief synopsis.

SYNOPSIS

La Sallita Cleopatra, known to the world as an Egyptian (Slovenian) queen and siren, attracts the attention of a Roman ruler, Mark Anthony the Booster, who is the right-hand successor of Julius Caesar. Hearing of her beautiful charms and her great wealth, he is prompted to sail across the Hellespont to Alexandria (La Salle), bringing his entire navy along with him for safety's sake. Upon his arrival to that famed town, he discovers that Cleo has gone to Joliet, a port on the Drainage canal, where she is attending a pin tourney, held under the auspices of the KSKJ, a fraternal organization of great note. So he again boards his flagship "St. Florian" and embarks for that thriving cosmopolitan city. He finally discovers La Sallita Cleo, holding forth with her ladies in the waiting (Sallies) at the Slovenia hall, where she is basking in the limelight of popularity. She is besieged by a lot of poor loveless romances who are monopolizing her time. The Booster finds it quite difficult to gain an audience, but by employing a subterfuge, he manages to entice La Sallita Cleo into the "Lounge" where he introduces himself. He has great difficulty at first, but finally pacifies her sufficiently enough to get her ideas on love. He asks her what prompts a woman to love a man who is not gifted with good looks, and she reveals the philosophy of love. During the course of the interview, she falls in love with him.

A mild love scene is enacted which is interrupted by the intrusion of a Sally who informs her royal highness that her yacht awaits her at the Robey Street Bridge. Mark the Booster, extends Cleo the invitation to journey back home in his flagship which is also moored at the same dock. After much hesitation and pondering, the queen, overwhelmed by her love for the Booster acquiesces and boards the flagship for the journey homeward.

The present scene finds our lovers sailing tranquilly up the Illinois river under the light of a silver moon. They are on the forward deck and are gaily engaged in a big wide beamer lounge.

Somewhere on board the ship, a moonstruck sailor is softly singing that popular love ballad, "O Solata, Kumare." The Booster and Cleo are quietly listening and as the song ends, Mark awakens from his reverie to nudge La Sallita saying:

"Wasn't that wonderful? I sort of cast a spell over us, didn't it?"

"Yes, dear heart," coos La Sallita, "that song, and the moon smiling so serenely down upon us, sort of instilled within me a feeling of security, and it overwhelmed me with the thought that at last I have found the man of my dreams."

The Booster's arm encircles her and he muzzles her a little closer and says:

"I, too, have dreamt of the ideal girl, but I never had the idea of ever traveling across the Hellespont to find her. My romantic intuition has served me good stead, even though I left Rome at a very inopportune time."

"Why, what do you mean?" questions Cleo.

"Well," went on Mark, "a certain fellow named Octavius Juniper (Smart Guy), has been quietly campaigning to dethrone me and set himself up as king, and he has succeeded in gaining the confidence of several Roman Patricians, whom I know are my enemies."

"My goodness, you were foolish to leave your country during such a critical situation, weren't you?"

"Yes, I know I was, but I couldn't resist the temptation of visiting you, and to determine whether or not you were the fascinating lady I heard so much about."

"And am I?" she coyly asks.

"You surely are!" exclaims the Booster, "even more so, for you fulfill my qualifications of an ideal girl!"

"Pray what are your qualifications?" asked Cleo blushing furiously.

"In the first place, she has to be Slovenian and have some semblance of intelligence. She must be attractive and have sufficient charm and poise. She must be a capable girl, proficient in domestic duties, chiefly in the culinary department."

"My gracious," blurts La Sallita, "you certainly have a wide scope, and you are quite exacting in your demands. I thought that brains didn't really count in this day and age. My supposition was that in order to attract a man, a girl had to have besides, a perfect physique, that thing called 'It.'"

"Ah, my little girl, you misconstrue the definition! 'It' in the technical sense does not apply to physique. Most any girl can have 'It', which in other words is personality and charm. Then again, 'It' is merely a matter of being full of self-confidence and devoid of conceit. To my mind, the most important asset for a girl of today to possess is the new Slovenian 'It.'"

"The new Slovenian 'It'?" asks Cleo in surprise. "What is that?"

"The new Slovenian 'It'," replies the Booster, "is the ability to bake a nice 'pepica', one like our mothers can bake. Before long, if the girls don't cultivate the art, those world famed 'poticas' will become only a rare delicacy."

"Poticas!" exclaimed La Sallita, a smile spreading across her face, "is the only cake I ever bake, or allow

SHEBOYGAN CHATTER

By TWO REPORTERETTES

Sheboygan readers will note with interest the marriage of Miss Angeline Rosenstein to Mr. Gerhardt Otte. They were attended by Miss Verona Rosenstein and Mr. Rudolph Rosenstein. The nuptial was performed by the Rev. James Cherne.

Another interesting church wedding that took place at the SS. Cyril and Methodius church was the marriage of Miss Eustace Zore to Mr. Anton Lindich. They were attended by Miss Pauline Zore and Mr. Frank Weiss.

It won't be long now. We wish to congratulate Miss Anna Sterk on her engagement to Mr. Edward Matzdorf.

Dilly and Skokie have returned from an interesting motor trip to Le-mont, Chicago and Mundelein. While in Chicago they were the guests of Miss Mary Janesh.

Do you know, that: Joe Kovacic is quite a golf enthusiast? Also Max R.

When Mary Zajc laughs you think somebody is crying. "Tony" Retell never runs out of jokes.

Josephine Kovacic has a "sweet" smile, and pretty eyes. Pauline is getting angry, of being accused of being a reporterette. "Gabby" handles "them" rough. Ask Zaggy, he knows.

Mary Champa and Anna Modes like to giggle.

SHROBA-GLAVAN

A pretty wedding was witnessed by a large group of relatives and friends at St. Joseph's Catholic church of Joliet, Ill., on June 28 at 8 o'clock, when Rev. Father Hiti united in marriage Miss Julia L. Shroba, daughter of Mr. and Mrs. Stephen Shroba, 256 Draper Ave., to Martin P. Glavan, son of Mr. and Mrs. Anton Glavan, 1119 N. Broadway St.

The bride wore a floor length gown of white satin, trimmed with French lace, a tulle veil caught in a cap effect, trimmed with pearls and lilies of the valley. She carried roses and lilies of the valley.

Miss Betty Shroba, sister of the bride, acted as her maid-of-honor. She wore a pink net gown and carried a bouquet of pink roses. Anton Glavan, brother of the groom, acted as the best man.

Her bridesmaids were: The Misses Mary Glavan, sister of the groom, who wore a green net gown, and Margaret Janchik, cousin of the bride, who wore a peach net gown. Both carried bouquets of sweetheart roses.

The ushers were: the Messrs. John Glavan, brother of the groom, and Stephen Shroba, cousin of the bride.

Mr. Joseph Sterbenz presided at the organ, playing Lohengrin Wedding March, as the bride entered on the arm of her father. Later Miss Charlotte Jakubczyk sang Gaudou's "Ave Maria."

Immediately after the ceremony a breakfast was served at the home of the bride's parents. In the evening supper was served to many relatives and friends at the home of Mr. and Mrs. Anton Glavan, 1119 N. Broadway St.

Later in the evening the bride and groom motored for a two weeks extended trip to the eastern States. They will be home to their friends at 1153 N. Broadway St.

CONTRIBUTE TO OUR PAGE

PRELESNIK-ARNOLTS

Miss Julia Prelesnik, the daughter of Mrs. Martin Kroeschell of Chicago, Ill., and Charles W. Arnolds, son of Mrs. Mary Arnolds of 1404 Tenth St., Peru, Ill., were united in marriage in a pretty ceremony performed at St. Joseph's Catholic church in Peru, Ill., at 7 a. m. Saturday, June 28th.

The Rev. Father Florian, pastor, performed the ceremony at a nuptial high Mass while Miss Helen Beutler played Lohengrin's Wedding March and other colors during the Mass.

Miss Anna Szasick of Chicago, Ill., was the maid-of-honor, and Miss Frances Prelesnik, a sister of the bride, was the bridesmaid. The bridegroom was attended by his nephew, Elmer Trautner of Peru, Ill.

The bride was pretty in a gown of white georgette, attractively made in the new style and wore a veil of chantilly lace. She carried an arm bouquet of prides roses. The maid-of-honor wore a gown of soral taffeta with a picture hat to match. She carried an arm bouquet of sunburn roses. The bridesmaid wore a gown of light green taffeta with hat to match and also carried an arm bouquet of sunburn roses.

After the ceremony a wedding breakfast was served to a number of guests at the new home of the bride on 9th St. in Peru, Ill. The young couple departed on a honeymoon trip through the north.

SEND IN THAT NEWS ITEM!

my servants to eat! You must have some of my 'orshova potica' when we arrive home."

"Whoopie," cries the Booster, "now I know that I'm a lucky guy!"

No sooner had Mark the Booster subsided from his joyful demonstration, when the Lookout, who was perched up in the Eagles nest, let out a shrill warning cry.

(CONTINUED NEXT WEEK)

NOTICE!

Delegates to K.S.K.J. Convention

In order that we may give the best of service in regard to housing, now is the time to forward information as to where you would like to stay during the convention at Waukegan, Ill. Write to the secretary at the address given below and inform him if you wish to stay at the home of some friend or relative, or if you want a reservation at some hotel. This information is important so that sufficient reservations can be made for all in advance.

Fraternally yours,

CONVENTION COMMITTEE:

Joseph Zore, Secretary,
1013 Adams St., North Chicago, Ill.

CONVENTION DISCUSSIONS

By F. J.

FIRST, the name of the Union. There are some members of the supreme board and others, who think that the name of Carniolian should be eradicated. They infer that Carniola is no longer a province of Slovenia and therefore should be eliminated from the name of the Union. But what of the word Slovenian? Will it not also pass into history in years to come? What detriment are these two words to the name of our Union? None whatsoever. The Union has progressed thus far under that name and without a doubt will continue to do so. The probable outcome will be that the name will remain the same.

SECOND, the Spiritual Director of the Union. At the present time the Union has a spiritual director who is also in charge of a regular parish. The question that will arise is whether or not it would be feasible to appoint a spiritual director that will be in the services of the Union, free to travel to the different localities and states where lodges are located and come into contact with the members of the Union. In this way he could, in behalf of the Union find out the attitude each individual member takes toward the spiritual side of the Union. Again, there are many localities boasting of a lodge where there is no Catholic church within a reasonable distance. It would be the duty of the spiritual director to go to these localities at least once a year in order to assure each member of making his Easter Duty. The consensus of opinion is that a spiritual director of this type will be appointed at the coming convention.

THIRD, the younger generation. More and more completely we pass on to the next generation, the gathered experience of the past. It is just a matter of time as to when the children of the present generation will have to take over the reins and run the government of the Union. The question that has arisen time and again is to how are they going to interest the younger generation into the welfare of the Union? It is commonly known that the younger generation are advocates of sports. Then why not introduce every different type of sport into the Union and hold tournaments where the younger generation can meet. But that is leading me on to the fourth question.

FOURTH, sports. This Union in the past has staged bowling tournaments and has had a baseball league for some years. It seems as though only a few localities in the midwest are able to participate in these tournaments. Those from more distant states are financially handicapped, both in making the trip and in backing their teams. The question that will arise at the coming convention is the inauguration of a sports fund. This fund would be amassed by assessing each member of the Union a few cents more each month. If this would not be satisfactory, another suggestion would be the organizing of Booster Clubs in each locality. The dues of the club would be a few paltry cents each month to go toward financing a team. As to the probable outcome of this issue the majority of the members are skeptical.

FIFTH, English Speaking Lodges. It is almost a contemporary innovation, the tremendous expenditure of wealth and labor that was used in educating the youth of today. How did you educate him? Not in the Slovenian language, but in the English language of today. Perhaps the most significant feature of the coming convention is whether or not it would be advisable to inaugurate English speaking lodges for the benefit of the youth. Frankly speaking, it is certain that this plan will be put into effect.

SIXTH, and last, the official publication of the Union. Our imagination is too weak winged to lift us to a full perspective. We cannot recall the long ages of ignorance and futility that preceded the coming of the newspaper.

The Grand Carniolian Slovenian Catholic Union has an official organ comprising seven pages of Slovenian and one page of English. The one page of English is much too small to carry the different notices, stories and news items so necessary to interest the younger generation. It is very seldom you see an American born youth turning to the Slovenian pages.

With the innovation of a larger English page, it will be possible to convey to each young member of the Union, through a series of articles and such, the true meaning of the Union and its government. The re-

WAUKEGAN'S RED JACKETS

By LOVERS LANE

"Salami" Drasler has the honor of being the first man to go fishing and swimming this season. (All in one). How's the water, "Salami?"

We notice that Mike Opeka is not hanging around the gang lately. He has a new boss.

A good looking couple is always seen going down 10th St. We found out that it was "Moose" and Emily.

Well now that "Bailey" and Mike are married, the gang is going to see a race between "Chummy" Tony Root and "Griggs" Merlock. For the honor of being next. Who is going to win?

"Cue Ball" Terlap made five errors in an indoor game last Monday, that settled his bragging of how good he was. Better luck next time, "Cue Ball."

"Dogs" Dolence is acting pretty good now, it must be M's fault.

"Corky" Curtis and "Suitcase" Merlock are seen a lot around the city looking at every furniture store window lately. We hope it's a double wedding, boys!

Girls, Stop-Look-Listen

Leo Mika is back from the army. Better looking and more experienced than ever. Lucky girl.

Can You Imagine

Joe Zore—Being baldheaded.
"Bobo" Novak—Staying home Saturday night.
"Bailey" Varsek—Single again.
"Corky" Curtis—Missing a wedding.
Andy Opeka—Not liking home brew.
"Swede"—Not going to "Pickle's".
"Suitcase" Merlock—As a pool champ.

Noice Girls!

"Salami" Drasler asked us to serve notice that he will answer all your letters. (Not over fifty words). His address is 66-10th St., North Chicago, Ill. Phone number 612. And reverse all charges. (If you're good looking.)

More next time.

SEND IN THAT NEWS ITEM!

THE STENOGRAPHER

She knows the very latest style. No dance she'll ever miss. She talks of movies all the while—(Her typing looks lyk this)

At writing shorthand she's a wow. The fastest I've seen yet. She speeds the typewriter and how. Her spelling is all wet. Each day she talks to "Sweetie Boy" For hours on the phone. At last I had to let her go c& now! Typ me ownwat%.

BOOST K. S. K. J. SPORTS!

sult of this question will invariably be a boost or a detriment to the Union as far as the younger generation is concerned.

I fully realize that this random collection of varied issues proves nothing conclusively. I do think, however, that it indicates pretty clearly that we are on our way toward a time when the older generation will have to hand over the reins of their government in this union to their children.

As the next convention is coming closer and closer every day, we shall see the name Kranjska or Carniolian get hit so hard that in the meantime the other name katolika or Catholic will be gone forever.

Maybe there isn't anymore Kranjska today, but we do not know when it will come back so let us keep this name KSKJ for the next 35 years and you will see that the lodges of this Union will save expenses and the time being lost on these conventions.

It will be unfair to the lodges in Canada, to change Kranjska to Amerikans.

What is the idea of blaming the young American-born fellows that they ask what's this name Carniolian mean? They are not interested in the lodge or the Union. Some of these fellows don't even know the number of his lodge or if he belongs to any. That's how interested they are. It is just some of the older people of the lodges who are ashamed that they are "Kranjski Janes," like I am.

I think this KSKJ name is going to stay unless some one purchases it by forcing delegates of this convention, to vote for the new name.

Let our heads be on some of the most important subjects and that's on operations. There are operations performed today that are not in the by-laws. Members of the lodge have to take \$150 out of their own pocket to pay for the operations, performed upon them. When he or she sends the operation list to the supreme medical examiner, they have to wait for the next convention. These different kind of operations should be paid at once without the convention. The operation which was not listed in the by-laws and is paid/should be brought up at the next convention.

Every lodge, numbering from 75 to 150 members should send one delegate, and every lodge numbering from 150 to 500 members should send two delegates. That will be an easy way to cut down the expenses of the Union.

John Smerdel Jr.,
Member of Lodge No. 41.

K-apitol

S-lovenian

K-current

J-okes

By CHIFSO

St. Stephen's team No. 1 lost to Joliet, while team No. 2 beat the Robey A. C. by a score of 9 to 5. A very large crowd attended these two well played games.

Mr. Joseph Zalar and "Cookie" Gospodarich were present to congratulate Louie, also. We all made merry, down in the school hall last Saturday night. Why? In honor of Louis Zefran, our first Slovenian undertaker. He received a fine gold watch and chain, with a knife for a fob, from his friends. Lunch was served along about 10 o'clock and everybody took their fill of "shunks in hren." Gee, it was good. We noticed there was a special lunch served by Dash at midnight for Bid-da, Butch and Pard and a few of the other boys who had just come in from the Dunes or some other such place. Kegler ate only three sandwiches. We suppose he lost his appetite out in the Dunes. We admired that purple wrist band he got from Hungry's sisters.

For information on how good the drinks were, question Pope, what were the effects, Joe?

We're wondering what it was, Dot was trying to do away with in the center of that crowd of boys? Maybe Hlavaty could explain or his right hand man Putz.

You're called on the carpet, Car-bolic. Now no back talk! Where were you before you came to the party? Um mm. And we know the name of the pretty little girl you took home, too.

Time was feeling great, too. What do you do to get that way? We would appreciate an answer to that.

Among the missing, right around late bells were Dot and Antoinette D. We hear they were taken for a ride in somebody's high powered car. Let me think, now whose could it be? Don't worry, we won't tell.

Lillian Zabkar will walk down the aisle, dressed in white, to the tune of "Here comes the bride" some fine day in August. Who is the groom? Aw, quit your fool'n you know it's our "Stinky" Stanley Kosjek.

We really must compliment Florian Booster and La Sallita on their wonderful work for "Our Page." The story was great and not without a plot.

Has Jando a coat of tan? We most assuredly do admire it but it won't be long before we'll doubt whether it really is Jando or? Hoping you were not taken for an Indian, at the Indian bazar.

Who were the dames Billy Bugs was with all during the game? Why not give us a knockdown, Bill? We won't try to win them away from you.

The age of miracle is not past. The St. Stephen's parish had a picnic without rain. Something very unusual.

Dedicated to the Chicago KSKJ team:

Though a sea of odds overwhelm us, They are merely tiny waves. Let our sportsmanship and prowess, Speak the victories of our Braves.

Everybody seems to be Lemont bound these days. Perhaps they are somewhat envious of Jando's new tan. At any rate there are a few of the boys out there every week.

Say Smart Guy, you don't know what I mean. Do you want me to tell you? Do you want a hint, huh? That was the last, that little jest. I'm finished, done, completed, through. Now for a week of good, sound rest, unless the gang does something exciting.

CONTRIBUTE TO OUR PAGE

WE WONDER IF

The St. Joseph's society didn't hold one of the best banquets we ever had in Joliet, Ill.

Eddie Muts thinks he can play bridge.

Eva Krall still can hit a home; run once in a while.

Bertha and Mayme were seen riding around in a certain car some Saturday night.

Joe Sterbenz really weighs only 200 pounds.

The Ford sedan parked on the East Side every night belongs to Joe Fabian from the Tivoli Studio.

Faber looked so blue at the game the other Sunday because Agnes wasn't there.

Mary and Elizabeth enjoyed the ball game, too.

Perney Zelko payed more attention to the ball game or to the young lady he had with him.

La Sallita is real nice looking and if she'd give some of us Jolieters a break.

Two Klever Kids.

Correction Please!

The last issue of Our Page announced, the St. Vitus lodge of Cleveland, O. picnic as being on the 23rd of July. The gathering will be on the 13th of July at Spelko's farm on St. Clair Ave. Follow east on St. Clair Ave. direct to the picnic grounds.

SO. CHICAGO TID-BITS

By ST. FLORIAN BOOSTER

IMPORTANT NOTICE

There will be a two-game series of baseball played between South Chicago and Joliet KSKJ teams this coming Sunday, July 13th, at Calumet park. This doubleheader will decide the KSKJ baseball championship for the season of 1930. The St. Florian Booster Club extends to all sports enthusiasts, a cordial invitation to be their guests on that day. The first game will start at 1 p. m., and the second game will begin approximately at 3 p. m. There will be a sports gathering and dance in the St. George's Church hall during the evening. If you are a sports booster for the KSKJ, be there!

This baseball series gives every indication of being hard fought. Joliet will be trying to annex their second Midwest title and their first national KSKJ honors. Meanwhile, the South Chicago team, which ran close second last year, and at present one game out of first place, will be fighting hard to defeat their opponents.

During these contests, the KSKJ fans will have the opportunity of witnessing a real pitching duel. Vic Steinhart, the St. Florian pitching ace, will pit his skill against the offerings of Joliet's star twirler, Riba.

Both teams are evenly matched so far as fielding skill and batting ability is concerned. So don't miss the opportunity to see these two crack KSKJ teams in action.

We would like to see a sports representation from Joliet, Waukegan, La Salle, Sheboygan and West Side Chicago. We know that Cleveland is going to be represented!

It might be interesting to know that Vic Steinhart, St. Florian star pitcher comes in from Southern Indiana each week to pitch for his team. He is employed by the Sonoco Oil Co. Vic is an ardent booster of KSKJ sports and a regular reader of Our Page.

We were sorry to hear of the demise of Mrs. Anna Popovich, wife of Mr. M. Popovich, local restaurateur, and popular member of St. Florian society. Mrs. Popovich was a member of St. Mary's Lodge, No. 80. We extend our heartfelt sympathy to Mr. Popovich and family.

There was quite a large representation of St. Mary's Lodge, No. 80 and St. Florian Society, No. 44 at Joliet, Ill. Sunday, June 29th. They attended the 40th anniversary celebration of St. Joseph's society No. 2, and report of having a wonderful time.

The little bird has it that Frankie Teringer of Ave. L. is rushing a charming blackeyed Susan from Calumet Heights. Three guesses who it is?

According to advance information, we are glad to know that Mrs. Rose Zierler of Ave. M. will be home in a couple of weeks, from an extensive tour of Europe and Yugoslavia.

At the recent meeting of St. Mary's lodge, No. 80, the election of delegates to the KSKJ convention was held, and those selected were Mrs. Stanko, president of the lodge, and Miss Jennie Span. Mrs. Louise Likofch will also attend the forthcoming KSKJ conclave in the capacity of supreme trustee.

Three Great Emancipators

Recently I overheard a conversation, where a candid sort of an individual was trying to impress his friend of the fact that now-a-days our country has more than one emancipator. It is commonly known that Abraham Lincoln was our first original Liberator, for he freed the colored slaves from bondage. Since then, this fellow insists that we have accumulated two more, Henry Ford and Herbert Hoover. Henry to be considered such, because he freed the horses, and Hoover, because he freed the workingman!

Letter to the Editor

TEXAS, U. S. A.

Editor Our Page:

Thank you for the back copies of Glasilo. Am reading with interest the stories submitted by La Sallita and Florian Booster.

Allow me to extend my congratulations to the short story writers. As for Our Page, I extend to you my compliments on your having such capable writers as La Sallita and the Booster on your staff.

Last week I drank a bottle of hair tonic by mistake and the result is that I have a little serial, titled "Sink or Swim," under way. Will send you the first two installments shortly, and if you see it fit you may publish them for the approval of your readers. With sincere regards, The same (alitho a bit busy).

Geo. Dee.

PALESKIN-JAGELSKI

Announcement has been made of the marriage of Miss Louise Paleskin, daughter of Mrs. Anna Paleskin, 137 7th St., La Salle, to Tadde E. Jagelski, son of Mrs. Mary Jagelski, 701 E. 10th St., Peru, Ill., which was solemnized on Saturday, May 21st at the St. Valentine Catholic church in Peru, Ill.

The Rev. Father Jagodinski, pastor of the church officiated at the ceremony, and the couple were attended by Miss Marie Jagelski and Louis Ponti.

Cojzov Gašper

Ko je bil v Ratečah na Gorenjskem župnik Jakob Dolenec, so mu prišli povedati 22. decembra, 1835, da je v zapuščenih leseni koči zunaj vasi novorojen deček, kateremu noče nihče iti za krstnega botra. Dolenec je dobil Pogačnikova dva, moža in ženo, da sta prinesla otroka v cerkev. Poleg tega je naprosil še nekaj dobrih mamic, da so fantiča in njegovo siromašno samsko mater oskrbele z vsem potrebnim. Pri sv. krstu so ugovarjali, kakšno ime naj bi dobil deček. Končno je rekel župnik:

"Saj bo v štirinajstih dneh god treh kraljev. Krstil ga bom za Gašperja. Ker je beač po stanu, naj nosi kraljevo ime."

Gašperjevi revni bajti je dala ljudska šegavost imenitni priimek "pri Cojzu." Ratečani so slišali v starih časih večkrat o baronu Cojzu, zato so začeli klicati Gašperjeve prednike s tem imenom. Družina, čeprav siromašna, je kazala namreč prirojen ponosno vedenje, saj je znano, da višje mnenje o lastni osebi ne gleda samo iz svile, temveč tudi iz raševine.

Takrat ni bilo nobene urejene šole na kmetih. Dolenec je sicer poučeval v župnišču male in odrasle, toda kakor je sam prstovoljno izraževal župljanje v najpotrebnejših predmetih, tako tudi nikogar silil ni, da bi bil moral hoditi v šolo. Gašparja ni nihče priganjal k učenju, zato ni znal ne brati ne pisati. Bil je tudi nezmožen posebnih izobrazbe, ker mu Bog ni dal ne deset in ne pet talentov. Z leti je rastle njegova omejenost in ljudje so govorili, da ne bo za drugega nego za vaškega pastirja. Marsikomu so dali predstojniki višjo službo, višje pameti pa, ki bi jo potreboval v imenitnejšem stanu, mu niso mogli dati. Gašparju je mala merica nadarjenosti popolno zadostovala za njegov poklic. Zadovoljen je bil in srečen. Ker se ni zavedal teme, si ni želel svetlobe.

Vendar bi mu delal krivico, če bi trdil, da je bil popolno preprost. Kakor nihče nima vsega, tako tudi nikogar ni, ki bi ničesar ne imel. Tako tudi Gašper ob vsi duševni revščini ni bil brez talenta. Največje veselje je kazal do pratike, ki jo je vedno nosil s seboj. Pregledoval je v nji slike svetnikov in znamenja, ki so jih imeli pri sebi. Dobro je vedel, kaj pomeni zvezda pri njegovem patronu, sekira pri sv. Matiju, kotel pri sv. Vidu, palica sv. Jakoba, raženj sv. Lovrenca, pes sv. Roka, srna sv. Tilna. V ti znanosti je tako napredoval, da ni vedel samo za god svojega gospodarja in svoje gospodinje, temveč tudi za god drugih vaščanov. Prisvojil si je imena mesecev in razdelitev praznikov. Do višjega spoznanja pa ni prišel, da mu res ni ostalo drugega nego pastirska palica.

Najljubša tovaršija so mu bile ovce. V poletnem času je hival od Kresa do Malega Šmarna vedno v planini ter živel le od mleka in turšične moke. Kadar sem prišel v Planico, sem ga vselej obiskal, če ni bil z ovcami previsoko na gorah. Pasel jih je vedno sto ali še več. Vse je poznal, ako prav so si bile zelo podobne. Vsaka je imela svoje ime. Lahko si mislimo, koliko imen je bilo treba pri tako velikem številu.

Nekoč me je vprašal, zakaj ima sv. Neža jagnjička v roki, ali je bila pri nas doma, je li tudi ovce pasla kakor on, kje je pokopana in če jo bo videl v nebesih. Lepi mladostni obraz svetnice, njena zlata obleka, posebno pa jagnje v njenem naročju; vse to je bila Gašparjeva najljubša poezija. Živel je otročje življenje v bujni domišljiji. Rad bi bil tudi vedel, zakaj ime sv. Neža meč pri sebi. Razlo-

žil sem mu njeno življenje, in imel je solzne oči. God sv. Neže mu je bil posebno velik praznik. Tisti dan je šel praznično oblečen v cerkev, daroval dve svečici ter klečal zamaknjen pred podobo svetnice pri stranskem oltarju. Ves tisti dan je stregel samo ovцам; drugega dela ni opravljal nobenega. Gospodinja je cenila njegovo slavnostno razpoloženje in mu zato boljše postregla. Vaakemu je pripovedoval, da praznuje danes god zavetnice ovčje črede.

Tudi takrat, ko so ovce strigali, je bil za njega važen dan. To se je godilo trikrat na leto, namreč meseca januarja, maja in septembra. Ženske, ki so strigle, so na vso moč hvalile Gašperjevo skrb za živino, ker so vedele, da hvalo zelo rad poslušal.

Kar je prispelo nekega dne v mirno vas nenavadno pismo z večjo vsoto denarja. Bilo je iz Trsta. Oče je pisal Gašparju, da bi ga rad poznal. Naj pride v Trst, kjer je v mladih letih služila njegova mati in kjer bo dobil očeta z označenim naslovom. Potovanje v Trst ni bilo za preproste pastirja lahka stvar. Očetovo željo je pa vendar moral spoštovati. Gašpar, takrat 17 let star, je dobil uraden izkaz o svoji osebi in še posebej priporočilno pismo za vsakega, da bi mu pokazal pravo pot. Ves čas je hodil peš, ker takrat še ni bilo železnice. Srečno je prišel v Trst in dobil tam očeta, imovitega trgovca. Tu je ostal nekaj dni ter se vrnil domov z novo obleko in s hranilnično knjižico, v kateri je bila nalozena precej velika glavčina.

Vse je gledalo Gašparja, ko je prišel nazaj v domačo vas. Ponosen je bil, da je videl Trst in večkrat je rekel: "Jaz Trstinar!" Od tega časa mu je ostalo to ime. V začetku ga je rad slišal, pozneje pa ne več, ker so ga nekateri nalašč klicali s tem priimkom. Posli, ki se služili pri tistem gospodarju kakor Gašpar, so se dogovorili o neki priliki, da ga bodo pri kosilu nekoliko podražili. Gašpar je sedel vedno v kotu, hlapci in dekle pa na obeh straneh mize. Najeli so nekaj vaških fantov, ki so zunaj pred oknom vpili: "Triestinar!" Gašpar je hotel izza mize, da bi jih odgnal. Sedaj je rinil na eno stran, sedaj na drugo, toda nobeden se mu ni umaknil. Ker tudi pod mizo in še manj čez mizo ni mogel priti na prosto, so poravnali nekaznovani nadaljevali svojo zabavo.

Gašparjeva vnianost je izdajala človeka, ki ga je vsak, kdor ga je srečal, dvakrat pogledal. Nadnormalna velikost, nekoliko pripognjen hrbet in kuštrava glava, ki je silila s čeljusti naprej, so bili glavni znaki njegove podobe. Ako privzamemo še temno polt kože, ki je bila precej močno obraščena, goste črne lase s prav tako brado in brezhibne bele zobe, imamo Gašparja, kakor bi živ stal pred nami. Stopal je z dolgimi koraki in govoril z donečim glasom tako točno, kakor bi bil čital iz knjige. Obleko je nosil iz domače raševine, tkano na polovico iz volne, na polovico iz preje, na nogah pa cikle. Ležal je vedno v hlevu pri ovcah, iz lesa zbita palica, pritrjena k steni je bila njegova postelja in pes ob nogah njegov tovaršij.

Enkrat mu je prišla tudi ženitev na misel. Zgledal se je pri župniku in mu razodel, da je izbral Pučnikova Mico za nevesto. Ni bila sicer prikupljiva ženska, vendar pa dobrodušna. Bolje, da je mislil vzeti tako. Župnik se je delal, kakor bi ga Gašparjeva ženitev nič ne zanimala. Rekel mu je:

"Dobro. Opomnim pa to, da nič nimaš. Kar si dobil od očeta, si že porabil. In Mica nima nič. Kako bosta živel?"

"Saj Bog za vse skrbi, bo tudi za naju," je odgovoril Gašpar v svoji bistroumnosti.

"Prav," je pritrdil župnik.

"V sorodstvu si nista; drugega zadrija tudi ne poznam. Pa pridvi v petek dopoldne ob devetih k izpraševanju."

Tako je govoril le zaradi lepšega. Dobro je namreč vedel, da je ženitev nemogoča.

Gašpar je šel vesel iz župniščeve sobe, od tu pa naravnost v kuhinjo, da bi gospodovi postrežnici povedal, kako je opravil ter bi jo tudi nekaj prosil. "Zato me skrbi," je začel, "kako bom odgovarjal na župnikova vprašanja, ker nisem hodil nič v šolo. Hvaležen bi vam bil, če bi mi malo pomagali."

"Zakaj ne," je pritrdjevala dobrovoljna ženska. "Že vem, kako. Dobro me poslušaj, Gašpar! Ko te bodo gospod izpraševali, bom sedela pri peči in pletla. Kazala ti bom z znamenji, kako odgovarjaj."

Določeni petek je prišel ženit Gašpar točno ob devetih v župnišče k izpraševanju. Postrežnica je sedela pri peči in pletla. Župnik, ki je dobro poznal Gašparjevo brihtnost, mu je stavil vprašanja, na katera bi mu odgovarjal vsak otrok. Čudno pa se mu je zdelo, da postrežnica ne gre iz sobe. To je pri takih prilikah samoumevno. Vendar je bil tiho, ker je nekaj slutil.

Ženinovo znanje je bilo pod ničlo. Še tega ni vedel, koliko je božjih zapovedi. Pogledal je postrežnico. Ta mu je s prsti na obeh rokah dala znamenje, kako naj odgovori. Mesto da bi bil rekel deset, je molčal in pokazal deset prstov proti župniku.

"Prav si pokazal," mu je rekel župnik in nadaljeval v vprašanjih. Ta so se vsa začeljala z besedo: koliko? Vedel je namreč, da ne spravi od Gašparja nobenega drugega odgovora razen odgovora v znamenjih, ki mu jih je dajala postrežnica. Naposled je pripomnil:

"Veš, Gašpar, jaz ti ne branim, da bi stopil v zakon, vendar bi rad poroko za nekaj časa odložil, da bi te boljše pripravil za ta stan. Zato pridvi danes teden zopet k pouku."

Nekoliko žalosten je šel Gašpar domov in težko čakal prihodnjega petka. Morebiti ga takrat gospod oče tudi še ne

bodo zapislali v oklikano knjigo.

Toda zgodilo se je nekaj, česar ženit ni pričakoval. Pučnikova Mica mu je sporočila, da ne misli več na možitev, naj ne računa nanjo in naj dobi kakšno drugo. Vzroka pa ni navedla, zakaj ne mara zanj.

Gašparja je nepričakovano iznenadila. Mislil je tako zameril, da je ni pogledal več, hujših posledic pa ni bilo.

"Naj le bo, ako je tako," je govoril ljudem. "Bom tudi brez Mice živel."

Pozemeljsko potovanje je sklenil Gašpar nenavadno hitro. V tisti prepereli bajti, v kateri je ugledal luč sveta, in ki je imela to prednost, da je ni bilo treba nikoli zračiti je čakal pri leseni steni trenutka, ko mu ugasne tukaj vsaka svetloba. Zjutraj je zbolel, opoldne je bil previden, zvečer so ga pa že hodili kropiti. Učakal je 73 let. Zelo je moral biti vesel, ko je pri vstopu v novo življenje zagledal namesto ostarele Pučnikove Mice lepo mlado Rimljancko—sv. Nežo.

Vrsta pogrebcev za kakim skupuhom ni tako dolga kakor za kakim filantropistom (človekoljubom).

NAPRODAJ

en aker zemlje v Chisholm, Minn. Lastnik biva v Clevelandu, O. Kdor želi kupiti, naj se obrne na:

CHARLES KLUN

1199 Norwood Rd., Cleveland, O.

ŠEST DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:

Ile de France Jul. 11, Aug. 1
T. P. M. 1. P. M.
Paris Jul. 18, Aug. 16
T. P. M. 1. A. M.
France Jul. 25, Aug. 20
T. P. M.

Najkrajša pot po Švednici. Vskoko je v posebni kabini z vsemi modernimi udobnostmi. Pijača in slavnja francoska kuhinja. Iredno nizke cene.

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE
26 Public Square
Cleveland, Ohio.

Garantirane starokrajске KOSE in drugo starokraj-sko orodje razpošiljamo na vse kraje.

Komet kose z rinko in ključem 26 - 28 - 30 - 32 palcev dolge po	\$2.50
Ako vzamete 6 kos skupaj, damo po	2.25
Kose polirane, bolj ozke, samo 30 in 33 palcev dolge, po	1.50
Šest kos skupaj po	1.25
Košička, prav lepo izdelana iz javorovega lesa	2.25
Klepalno orodje, ročno kovano in težko, po	2.00
Brusilni bergamo kamni, veliki, po	.75
Motike, ročno kovane, poskušate te, ne boste hoteli več	
ameriških	1.50
Srpi, prav veliki, za klesat	1.00
Ribežni za repo, z dvema nožema	1.50
Plankče za tesniti za na desno roko	3.00
Velike plankče, po	6.00
Literne steklenice (Štefan), po	1.25
Dvoletne steklenice (Štefan), po	2.90
Nemške brivne britve, garantirane, po	

Z naročnino pošljite denar ali pa poštno nakaznico. Blago se razpošilja prosto poštino.

STEPHEN STONICH
Box 368, Chisholm, Minnesota

HARMONIKE

Kdor hoče imeti lepo in trpežno harmoniko, se lahko bres skrbi obrne name, kajti jaz sem se razposlal nad tisoč dvesto (1,200) harmonik po širni Ameriki in v Kanado.

GRAMOFONSKЕ PLOŠČE

in
PIANO ROLE

vseh izdelkov dobite vedno pri meni. Pišite po brezplačni cenik.

Se priporočam

Anton Mervar

6921 St. Clair Ave.

CLEVELAND, OHIO

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY

Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Avenue

PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

GLAVNICNO PREMOZENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOZENJE NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar bres skrbi in vam nosi lepe obresti.

Kadar hočete poslati denar v stare domovino, pošljete ga najceneje po naši banki.

SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POSTI

ZA PRAVO POLETNO UDOBNOST

"Winnipeg, Man.—Sedaj uporabljam prvo steklenico, pa sem že spoznal, da TRINERJEVO GRENKO VINO je čudovita tonika za želodec. Spim dobro, in zaprtica je odšla in upam, da se moj glavobol hitro izgubi."

"A. Brenner."
Ako želite vtišite poletne mesece in se rešiti žledolnih nerednosti, slabega apetita, zaprtice in drugih neredov, vzemite Trinerjevo grenko vino redno v malih količinah. V vseh lekarnah. (Adv.)

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedilne dišave, Knapovo jetmenovo kavo in importirana zdravila, katera priporoča Magr. Knapj v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK
Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabi. V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH PEZDIR
Box 772, City Hall Station
New York, N. Y.

JOSEPH KLEPEČ

javni notar
107 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Zavaruje hiše, poštstva in automobile.
Tel. 5768 in 2389-J

ZANIMIV

slovenski
dnevnik

imate v svoji hiši, ako zahaja v vašo hišo

'Ameriška Domovina'

ti izhaja dnevno. Prinaša vse svetovne novice, slovenske vesti iz cele Amerike, krasne, originalne povesti, članke ter dosti za šalo in za pouk. Naročite se. Naročnina po Ameriki je \$5.50 za celo leto.

Lepe tiskovine

lahko naročite ob vsakem času v tiskarni "Ameriške Domovine," vam bodo točno in po najboljši zmernih cenah postregli. Se priporočam.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

ZASTAVE, BANDERA.

REGALIJE in ZLATE ZNAKI

za društva ter člane K. S. K. J

izdeluje

EMIL BACHMAN

1845 So. Ridgeway Ave. Chicago, Ill.

Pišite po cenik!

WILLIAM A. VIDMAR

SLOVENSKI ODVETNIK

212-214 Engineers Bldg.

Tel. MAin 1195

URE: 9 DO 5

Stanovanje: 18735 Chapman Ave.

Tel. KEmmore 2307-M

V ponedeljek, torek in četrtek sveder od 6:30 do 8. ure uradujem tudi na 787 E.

155th St. Ob sobotah od 2. do 4. popoldne

in od 6. do 8. sveder istotam

Phone KEmmore 4475

CLEVELAND, OHIO

KOSE

In drugo orodje iz Jugoslavije

Kosa z rinkom 26, 28, 30

in 32 palcev

6 kos po

Pravilna

Klepalno orodje

Motika

Srp

Brusilni kamen

Ribežni za repo, z dvema no-

žema

Postalina prosto

1.30

MATH. PEZDIR

Box 772 City Hall Sta.

NEW YORK, N. Y.

Naše zveze s staro domovino

v vseh denarnih zadevah so neprekosljive. Vi živite lahko kjerkoli blizu Zdravstvenih Držav in vendar je vam mogoče poslati denar v staro domovino. Naše banke prav tako točno in zanesljivo kot da bi prišli sami osebe na banko. NARABE SO PO DNEV NEM KURZU podvržene spremembi, toda zmerne in poštene. Denar pošljemo kot zahtevano ali v dolarjih ali pa v dinarjih po denarnih naznakah, plačljivih po starekrajaki pošti ali pa v čekih (draftu); plačljivih po tamošnjih bankah. POSKUSITE NAŠO DENARNO POSILJATEV in preprčani bodite, da boste zadovoljni. Pišite nam ali pa pridite sami potrditi dnevne cene in jih potem primerjajte z onimi, ki jih dobite drugje. Naše pošiljave bodo dosegle vaše ljudi naj li ti žive v kaki zakorni goraki vasi ali pa v največjem mestu, v kolikor usklajem času mogoče. Vsi naši bančni posli so podvrženi nadzorstvu zvezne vlade. Kapital in rezervni sklad naše banke presegata svote \$749,000 kar je znak varnosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST. :: JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, preds. Chas. G. Pearce, kasir
Joseph Dunda, pomoč. kasir

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

SREČNI DNEVI

"so zopet tukaj!" (Happy Days are here again), tako se glasi najnovejša, zelo popularna pesem. Da, to je resnica! Pomlad je doba sreče in veselja.

Toda prave in trajne sreče ni ondi, kjer so finančne poteškoče. Naredite in poskusite torej srečo s tem, da nalagate svoj denar na obresti v naši banki. Sprejemamo z veseljem manjše in večje vloge.

Hranite in varčujte, pa boste srečni!

Najstarejša in največja banka v Jolietu.
Skupno premoženje nad \$18,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

NAŠI SKUPNI IZLETI V JUGOSLAVIJO IN ITALIJO ZA LETO 1930

Na splošno povpraševanje in zanimanje rojakov za naše skupne izlete, naznanjamo, da priredimo to leto sledeče izlete:

Pa FRANCOSKI FREGI s parnikom "Ile de France" preko Havre TRETJI POLETNI IZLET dne 11. julija, 1930

Nadaljni izleti po isti progi in s istim parnikom:

1. avgusta, četrti poletni izlet; 12. septembra, prvi jesenski izlet;

13. decembra, VELIKI BOŽIČNI izlet.

Po COSULICH progi s motornim ladjo "VULCANIA" in "SATURNIA" preko Trsta

1. POLETNI IZLET s motornim ladjo "VULCANIA," 1. avgusta

Nadaljni izleti po isti progi:

2. septembra, 8. oktobra, 23. novembra, 10. decembra.

Pišite čimprej za cene, za navodila in pojasnila glede potnih listov, vizejev, permitov itd. na NAJSTAREJŠO SLOVENSKO TVRDKO, ki valed 40-letne prakse samore jamčiti za točno in solidno postrežbo in kar je najvažnejše, da boste o vsem dobro in pravilno poučeni.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt St. NEW YORK, N. Y.